કૃષ્ણલીલાના ખ્યાલ.

(કીતાબે આજબવી)

નારાવાળા શેખ ઉતમાનના
બનાવેલા ને વેચાણહકથી

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

કવે માહાશંકર ગોપાળ

અમદાવાદ

રીચી રોડ ઉપર તુનનાર વલીમદનુ મકાનમા
બુલાખીદાસ નારણદાસે પોતાના
સત્યપ્રકાશ પ્રેસમા છાપ્યા
સંવત ૧૯૪૪ સને ૧૮૮૮.

કીમત ૪ આના.

કીતાબે આજનવી. ૭૬૨૩

સખી ૧

સમરૂ તુઝે ગનપતી તુ હે મહારાજ હમારા;
સંકટકો કર દુર સુફલ કર કાજ હમારો;
દુખ દલિદ્ર કરદે દુર ધન રાજ હમારા;
બેડા કરદે પાર ગનપતી આજ હમારા. ૧

દોસા.

ગનપતી તુઝે સમરતા હું,
ધ્યાન તેરાહી ધરતા હુ;
ન એક પલ તુઝે બિસરતાહું,
તેરી અસતુત મેં કરતા હું;
તેરા સેવક હે સેખ ઉસમાન,
તુ કરદે ઉસીકા ઘટ કલ્યાન. ૨

સખી. ૧

ઇશકબાજીમે હજારો સર કટાકર રહે ગયે;
ઔર કોઇકે સકનકસા ખીંચપકર રહે ગયે.
ગાલો જર વો ઈશકબાજીમે લગાકર રહે ગયે;
ગોટએ ઉસમાં તેરે દુશમન પીટાકર રહે ગયે.

દોસા.

શીલી મનસુરકો જખસે દાર;
હુવા આશક વો બાર સરેદાર.
તો પાયા દારપે વો દીદાર;
વસલ પાયા હે વો દીલદાર.
મજા ઉસમાં હે તેરા ગાના;
જીસપે આશક હે કુલ જમાના.

છોટી.

હું કહું તને તું સાંભલ વાત હમારી;
હું દાસી છું પરસોતમદાસ તમારી. ટેક.
મુકી દે મને ના રેસે માન તમારો;
તને કાઢી દેશે ગોકુલથી કંસ હમારો.
સખીઓને તે છુતે છે કાન ધુતારો;

કેમ આવીને ઝાલોછો હાથ હમારો.
સીદ આલ્યા મને મારિને પ્રેમ કટારી;
હું દાસી છું પરસોતમ દાસ તમારી. ૧

ચોક ૧.

કુંજ ગલનમેં મીઠા બેઠા ડોલો;
ના દૂધ મલાઇ કુંવર કાનજી ઢોલો.
મારા નાથજી દલની આંટીયો ખોલો;
તમે આવો હમારે ઘેર હશીને બોલો.
રખશા કરો મારા ઊપર બન વારી;
હું દાશી છું પરસોતમ દાસ તમારી. ૨

ચોક ૨.

દે મુકી વાટ જમનાની કુંજ બિહારી;
સામળીયા તારી સુરતપર હું બલહારી.
હૈયાના કમલ છો તમો હેત હીતકારી;
કુંવર તમો જીત્યા હું તમોથી હારી.
તરછોડી કેમ મુકોછો નંદ દુલારી;
હું દાશી છું પરસોતમદાસ તમારી. ૩

ચોક ૩.

મારા માથાના તમો નાથ છતર છો;
બનથીના બનૈયા તમો એ નટ નાગર છો.
કહે કાશી દાસજી તમો જગત ગીરધર છો;
તમો છેલ છબીલા હરીલાલ નંદ કુંવર છો.
ઉસમાન તમોને કેહેછે દસ અવતારી;
હું દાશીછુ પરસોતમદાસ તમારી. ૪

રંગત છોટી.

સાસુ નંણુદનુ સાલ મને છે ભારી;
રોકીને કેમ ઉભોછે બાલ બિહારી.
હું જતી હતી જળ જમના ભરવા પાણી;
કાનુડે હાથ ઝાલી ઝાલીને તાણી.
ધુતારા તારી વાત બધી મેં જાણી;
કુબજાને કરીછે હરીનાથ પટરાણી.
ભ્રકુટી તીલક શોભેછે હાથમાં ઝારી;
રોકીને કેમ ઉભોછે બાલ બિહારી. ૧

ચોક ૧.

મને વાટમાં મળ્યા મોટે પરભાતે;
ઉભો રેહે વેગળો કેમ ઝાલેછે હાથે.
કહે કુંવર કાન સાંભળ તું હમારી વાતે;
તું હેંડ તજી સંસાર હમારી સાથે.
નંદાના કુંવર કંઇ ગઇછે સુધ બુધ તારી;
રોકીને કેમ ઉભોછે બાલ બિહારી. ૨

ચોક. ૨

એક દીવસ નાથજી મારા ઘેર પધારો;
આવીને મારાં સરવે કાજ સુધારો.
ફરી ઘેર તમો આવીને હેત વધારો;
દલનાં દુખડાં આવીને નાથ વીસારો.
કુબજાના ઉપર માયા તમો વધારી;
રોકીને કેમ ઊભોછે બાલ બીહારી. ૩

ચોક ૩.

બનશીના બજૈયા દીન દયાલ તમોછો;
કાશમ કહે જે તે ગોપાળ તમોછો.
ઉસમાન કહે નંદાના લાલ તમોછો;
કહે કાશીદાસ કંસાના કાળ તમોછો.
તારી ગઇછે કહીં કુંવર મત તમારી;
રોકીને કેમ ઉભોછે બાલ બીહારી. ૪

છોટી.

કુંજ મલનમે કુંજ બીહારી દેખે;
બન બનકે બીચમે વો બન વારી દેખે.
બનશીબટપે નંદાકે લાલ દેખેહે;
બીંદ્રાબનમે દીનો દયાલ દેખેહે,
કાનાકે સંગ ગોપી ગવાલ દેખેહે;
મથુરાંમેં કંસાકે કાળ દેખેહે.
અઉઓંકે બીચ ગોવરધનધારી દેખે;
બન બનકે બીચમે વો બન વારી દેખે. ૧

ચોક ૧.

ગીરવરકે તલે હમને ગીરધારી દેખે;

ઔર કઇગકી છુંટ્યા કીસને મારારી દેખે.
ગોકુલકે બીચમ દસ અવતારી દેખે;
વો નંદ ગાંમમ નંદ દુલારી દેખે.
જમનાકે નીકટ પર વો હીતકારી દેખે;
બનં બનકે બીચમં વો બનવારી દેખે. ૨

ચોક ૨.

બનસીબટપે વો નટ નાગર દેખે હે;
સખીયોંકે બીચમેં નંદકુંવર દેખે હે.
જમનાં તટકે ઉપર નટવર દેખે હે;
હમને ઉનોંકા નંદકે ઘર દેખે હે.
રૂષી મુની લાખો તપધારી દેખે;
બન બનકે બીચમ વો બનવારી દેખે. ૩

ચોક ૩.

સખીયોંમ વો સામા શરીર દેખે હે;
દેખેહેં ઉનકો જગનાંકે તીર દેખે હે.
સખીયોંમે નંદકે અહીર દેખે હે;
ગીરતે વો સરગમેં તુકનગીર દેખે હે.
ઉસમાનને વો બનસીબટ ધારી દેખે;
બન બનકે બીચમેં વો બનવારી દેખે. ૪

રંગત છોટી.

લેનેકો ગેંદ ગયે નંદકુંવર પાનીમં;
બનસીકો બજાતેહેં મુખધર પાનીમેં. ટેક.
સખીયોકે ઉઠા લે ગયે ચીર પાનીમં;
વો કુદ ગયે સામો શરીર પાનીમ.
ઠાડી શંકીયાં નંગે શરીર પાનીમ.
હો ગઈ બયાકુલ નહીં ધીર પાનીમ.
નાથાહે નાગ તુમને નટવર પાનીમે;
બનશીકો બજાતેહેં મુખ ધર પાનીમં. ૧

ચોક ૧.

ગરૂડકો લે ગયે સંગ પાનીમં;
કરનેકો લગે કાલીસે જંગ પાનીમેં.
પલમેં નાગ હોગયા દંગ પાનીમં;
ફુન્કાર મારે ભરતા સીલંગ પાનીમં.

જીસ વાસતે તુને બસાયા ઘર બાનીએં;
બનસીકો બજાતેહે મુખ ધર પાનીઅં. ૨

ચોક ૨.

ઝંપલાયે જબ વો શીરીં કીશન પાનીઅ;
કાલીકા કીયાહે સીંગાસન પાનીઅં.
કીશને હો ગયે શામ બરન પાનીએં;
ગયે દડીકે પીછે જગજીવન પાનીઅં.
ગયે મછ રૂપ કરકે ગીરધર પાનીઅં;
બનસીકો બજાતે હે મુખ ધર પાનીએ. ૨

ચોક ૩.

જબ ગયે પેહેન બૈજન્તી માલ પાનીઅં;
લેનેકો દડી ગયે નંદલાલ પાનીઅં.
રહેતાથા વો કાલોંકા કાલ પાનીઅં;
જીસ વખત ગયે દીનોંદયાલ પાનીએં.
ઉસમાંકો મીલેહે નટનાગર પાનીઅં;
બંસીકો બજાતેહે મુખ ધર પાનીઅં. ૩

રંગત છોટી.

લંકાંમેં લહાય માબીરને બડકાઈ હે;
ઓર સતી મનોદર દેખકે ઘબરાઈ હે.
શીરી રામ અવતાર વો દસરથ જાયે;
ઓર જનક જાનકી બપાકે વો ઘર લાયે.
માતા પીતાકે બચન યાદ જો આયે;
રામ વો લછમન બનોબાસકો ધાયે.
ધુમ ધામ લંકાંમેં કયા મચાઇ હે;
ઓર સતી મનોદર દેખકે ઘબરાઈ હે. ૧
પંચવટીમેં ગ્રગરૂપ બતલાયા;
વો નીશાચરન સીતાકો હરને આયા.
ઉસે દેખને તમામ આલમ ધાયા;
દોડે રામ લછમન વો હાથના આયા.
જોગીકા ભેસ લે ભસ્મ તંન રમાઇ હે;
ઓર સતી મનોદર દેખકે ઘબરાઇ હે. ૨

ચોક ૨.

સીતાકો હરકે લંકાકે બીચમે લાયા;

ન ખોઈ ઊસે કુચ રામચંદ્રકા આયા.
દોડે લે ધનુશ વો મ્રગ કહીં ના પાયા;
પલટ ઉસને જોગીકા ભેસ બનાયા.
રામચંદ્રકી કોસલ્યા માઈહે;
ઓર સતી મનોદર દેખકે ઘબરાઈહે. ૩

ચોક ૪.

રાવન તું કીસ ગફ્લત અંદર સોતાહે;
ઈઈતનકો મારે સારા શેહેર રોતાહે.
કુંભકરણ દેખેસે બલ હોતાહે;
રાવન તુ અપને કુલકા વંશ ખોતાહે.
ઉઠ જાગ એ રાવન તેરી મોત આઈહે;
ઓર સતી મનોદર દેખકે ગભરાઈહે. ૪

ચોક ૪.

મગનાથ ઓર કાલ બીધનકો મારા;
ઓર ઈંદ્રજીતકો એસા બાન ફટકારા.
બભીકશનકો રાજ દે દીયા સારા;
શીતાકો લ્યા નરશીંગ રૂપ ચટધારા.
ઓર દીલમે ખુશી હો ગએ શીતામાઈ હે;
ઓર સતી મનોદર દેખકે ગભરાઈ હે. ૫

ચોક. ૫

કુબતક મે સુનાઉ હાલ એ બાત બડાહે.
ગીતા ભાગવત કાશીદાસ પડાહે;
રાવન ઈધર જુધ કરને આન ખડાહે.
રામકા દલ લંકાપે દેખ ચડાહે.
રામાયણ શેખ ઉસમાનને કથ ગાઈહે.
ઓર સતી મનોદર દેખકે ઘબરાઈ હે. ૬

રંગત છોટી.

એક સમે ઓ નારદમુની ચલકે આએથે;
દે આદરમાન ગોરાને બીઠલાએથે.
જાતેથે અપની પુરીકો નારદ ગયાની;
આતેથે કહીંસે વો શંકર નીરબાની.
બાતે નારદકી ગવરાંકે મન માની;
શકતીને બાત એ અપને દીલમે ઠાની.

રસ્તેમેં ઓ નારદકો દેખ પાએથે;
દે આદરમાન ગોરાને બીઠલાએથે. ૧

ચાક ૧.

માલેગવરજા સુનો એ શંકર સ્વામી;
રૂંડમાલા કહાંસે લાએ અંતરજામી.
તુમારે ભએ અવતાર ઇસમ બહુનામી;
ગુન અમર કથાકે સુનાઓ તુમ રમ રામી.
શક્તીકે શબ્દ ઓ શંકરકો ભાએથે;
દે આદરમાન ગવરાને બીઠલાએથે. ૨

ચાક. ૨

મધરાત ગઇ જબ ઉઠે ઓ દાતા શંકર;
કરમે લીયા તરસુલ ઔાર વો ચકર.
ડર ડરકે ભાગેહે જંગલકે જનવર;
ઓર ગુફાકે અંદર આએ નાથ વો હર હર.
ગુન અમર કથાકે શંકરને ગાએથે;
દે આદરમાન ગવરાને બીડલાએથે. ૩

ચાક ૩.

સુની ના સુની સો ગયે ગવરાં માઇ;
તોતેકે ઈંટે થે ઉનોને મુકતી પાઇ.
હોગએ સજીવન અમર કથા સુણ પાઇ;
એ અમરકથા ઉસમાને બનાકર ગાઇ.
પંખીયોકે પીછે શંકર ઉઠ ધાએથે;
દે આદરમાન ગવરાને બીઠલાયેથે ૪

રંગત છોટી.

ગવરાકે પાસ આયે નારદ ગ્યાની હે;
ના અમર કથાકી બાત તુમને જાની હે.
રૂંઢ માલા તુમ કહાંસે લાયેહો;
કીસ કીસકે સર કાટકે લટકાયે હો.
ના અબી તલક તુમ ઇસકા ભેદ પાયે હો;
શંકરને કહા કયું નારદ મુની આયે હો.
ગવર તુમારે દીલમેં કયા ઠાની હે;
ના અમર કથાકી બાત તુમને જાની હે. ૧

ચોક ૧.

મુજે શીવજી અમર કથા સુનવાવો;
ઓર મેરે સામને બેઠ અમર ગુન ગાવો.
બડ બીર છાકે જનવરોકો માર ભગાવો;
ઓર ઉનકો ઉડાકર ગુફાકે અંદર આવો.
સહી માહ મુક્તીકી એ નીશાના હે;
ના અમર કથાકી બાત તુમને જાનીહે. ૨

ચોક ૨.

શક્તીકો સુનાતે અમર કથા વો દાતા;
કુચ સુની ના સુની સો ગએ ગવરા માતા.
ઈંડ પોપટ કાહાં હાં ફૂર માતા;
સબ સુનકે ભાગા અમરકથા લે જાતા.
સુગેકે પીછે દોડે નીરબાની હે;
ના અમરકથાકી બાત તુમને જાનીહે ૩

ચોક ૩.

દેખકે પીછે અતી દીલમે ગભરાયા;
નવખંડમે ઉડા ફીર ઉશી જમીપર આયા.
નારીને બ્યાશકી મુખ્ખા કમલ ફેલાયા,
માતાકે ઉદરકે બીચમે આન સમાયા.
બહોત બડા ઉસમાન એક હાનીહે;
ના અમરકથાકી બાત તુમને જાનીહે. ૪

રંગત છોટી.

સખીયોમે વો નંદાકે કાન બેઠેહે;
ઓર લેનેકો જોબનકા દાન બેઠેહે.
નંદકુંવર જમનાકે તીર બેઠેહે
સખીયોમે નંદાકે અહીર બેઠેહે.
કદમપે લે સખીયોકે ચીર બેઠેહે;
મુરલીધર વો સામા શરીર બેઠેહે
સેસ ગોપીયોમે વો આન બેઠેહે;
ઓર લેનેકો જોબનકા દાન બેઠેહે. ૧

ચોક ૧

રાહ રોકકે નટ નાગર બેઠેહે;
પીતાંબર વાલે નંદાકે કુંવર બેઠેહે.

ઘેર ગોપીયોકે ગીરધર બેઠેહે.
દે સબકો છોડ કુબજીકે ઘેર બેઠેહે;
વીઠલપે હમ તજકે પ્રાન બેઠેહે.
ઓર લેનેકો જોબનકા દાન બેઠેહે; ૨

ચોક ૨

જાં દેખો વહાંપે કીસનચંદ બેઠેહે.
કુબરીસે કરકે દીલ અનંદ બેઠેહે;
હીતકે હીતકારી પ્રેમાનંદ બેઠેહે.
બીજ છોડ આનંદ કંદ બેઠેહે;
કુબરી સોતનકા કહા માન બેઠેહે.
ઓર લેનેકો જોબનકા દાન બેઠેહે; ૩

ચોક ૩

સેખ કાશમ કર ધુમ ધામ બેઠેહે.
નંદકુંવર વો નંદ ગામ બેઠેહે.
ધર મોર મુકટ સર રાધે સામ બેઠેહે;
ઉસમાંકે સંગમે કાશીરામ બેઠેહે.
ગવલનો સેવા કરકે ગુમાન બેઠેહે;
ઓર લેનેકો જોબનકા દાન બેઠેહે. ૪

હોલી.

રંગત છોટી.

ધુમધામ હોતી અપાર હોલીમં;
કોઇ કરતા હે બેઠા બીચાર હોલીમં. ટેક.
ચો તરફ હો રહી માર માર હોલીમં;
ઉડતા અબીર ઓ બેસુમાર હોલીમં.
બન બનકે નીકલી ઘરસેં નાર હોલીમ;
ડાલા હે ગલે ફુલોંકા હાર હોલીમં.
કરતી હે સકીયાં જાંની સાર હોલીમં;
કોઇ કરતા હે બેઠે બીચાર હોલીમં. ૧

ચોક ૧.

સકીયાં ડાલે એક એકપે ગાર હોલીમં;
પેહનેહે ચીર સબ જરની ગાર હોલીમે.
મ કસોંકે દીલપર હે ખુમાર હોલીમં;

પ્યાર ભરકે પીલા મ મુજે યાર હોલીમે,
વો ગએ મુજે કાના બીસાર હોલીમેં;
કોઇ કરતા હે બેઠે બીચાર હોલીમેં. ૨

ચોક ૨.

હો ગઇ રાધકા બે કરાર હોલીમેં;
સખીયા કરતી સોરો પુકાર હોલીમે.
હો, ગયા જીગર જલ જલ કે ખાર હોલીમે;
તુજ ગુલકી જુદાઇ હુઇ ખાર હોલીમે.
મેં રહા હમેશાં અશક બાજ હોલીમે;
કોઇ કરતા હે બેઠે બીચાર હોલીમે. ૩

ચોક ૩.

બજતે હે ઝંજ ઓર ચંગ ચીકાર હોલીમે;
લે લઉગી મુકટ તેરા ઉતાર હોલીમે.
કયુ તરસાતા હે બાર બાર હોલીમે;
તું દીખાદે જો ફસલે બહાર હોલીમે.
ઉસમાન અદુકા કર સીકાર હોલીમે;
કોઇ કરતા હે બેઠે બીચાર હોલીમે. ૪

રંગત છોટી.

સખી

મીરગછાલા ઓડતે ઓર સીવ બાગંમબર બીછાતે થે;
કરે નંદીકી અસવારી ધંતુરા જહર ખાતે થે
નીકલી જટાસે ગંગ વો રીક્ષપ્ર આસમ લગાતે થે;
અગર ઉસમાં હે વો સંતકી દૂખદા મીટાતે થે. ૧

ધોસા.

બજાતે વેણુ ઓર જંતર.
બગલ મે ઝોલી કરમે ખપ્પર.
તેરા હો તાને નાદ શંકર;
વો જપ તે કાશીરામ હર હર.
મેરા ઉસ્તાદ હે શેખ ઉસમાન;
નહીં તું જાનતા હોતો જાન. ૨

ક્રીશ્ન લીલા.

જંગલ લંગડી.

બ્રીજ ધામ કર રહે બીચ ગોકુલમે નંદકે નંદન દોનો;
ઓર કંસાસુર ગએ મારન બલભદ્ર ક્રીસન દોનો. ટેક.
ખંભ ફોડકે દરસદીએ પ્રેલાદકો જગજીવન દોનો;
વાસુદેવ ઘેર પરગટ હુવેહે જગવંદન દોનો.
આપ રૂપ પ્રકાશ હુવેહે જગતમે વો હન હન દોનો;
ઓર ખાતેહે નીશદીન મીસરી ઓર માખન દોનો.
ડસટ દલનકો ગએ હે જીસદમ કરકે રૂપ ધારન દોનો
ઓર કંસાસુર ગએ મારન બલભદ્ર ક્રીસન દોનો. ૧

ચોક ૧.

ઉનકો દેખકે ભર આએહે કંસાકે નેનન દોનો;
દીન દયાલુ વોહી હે ભકતનકે ભકતન દોનો.
એક તન છીનમે દેતેહે ભકતનકો વો અન ધન દોનો;
હે બ્રીજબાશી ઓહ ગોપીયોકે મનરંજન દોનો.
કુંજ ગલનમે સુક દરસન વો પાવત સુખ કંદન દોનો;
ઓર કંસાસુર ગએ મારન બલભદ્ર ક્રીસન દોનો. ૨

ચોક ૨.

ઉનકી સુમરની સુમરેતો હો જનય તુજપે પરસન દોનો;
ઓર મંદીરમે બેઠકે પાતે હે ભોજન દોનો.
મારા જીસને કંસરાયકો જાકે એક તન છીન દોનો;
વો હે અવીચલ બને નવ નાથનકે નાથન દોનો.
ખેલતેહે જમનાકે નીકટ બલદેવો મન મોહન દોનો;
ઓર કંસાસુર ગએ મારન બલભદ્ર ક્રીસન દોનો. ૩

ચોક. ૩

સેખ કાશમ યું કહે મેરી આંખોકે હે અંજન દોનો;
હરીકી અસતુત કરતે હે પ્યારેલાલ મગન દોનો.
કાશીદાસ ઓર સુંદરલાલ કરતે હે હરકા ભજન દોનો;
રખસા કરતે ઉનોપે નીશદીન નારાયન દોનો.
પીરૂ ઓર ઉસમાન પ્રગટ હે વો ધન ધન દોનો;
ઓર કંસાસુર ગએ મારન બલભદ્ર ક્રીશન દોનો.

રામ લીલા.

રંગત લંગડી.

ઢુંઢને સીતાકો નીકલ રામ ઔર લછમન દોનો;
હનુમંતકો મીલેહે કીશકંધાકે બન દોનો.
આયે ગઢ લંકામેં પરભુ સીતાકે કારન દોનો;
ઉનકો દેખકે કાંપે એહ રાવન મેહરાવન દોનો.
ત્રીકુટીમે નીશાચરોસે લગેહે જુધ કરન દોનો;
એક નયમેં પેદા હુએહે દુખભંજન દોનો.
લગે થરથરાનેકો દેખકર મેઘનાથ રાવન દોનો;
હનુમતકો મીલેહે કીશકંધાકે બન દોનો. ૧

ચોક ૧.

ભાગે હેં દુમ દબા દબાકે મરીચચ કાલ બીધન દોનો;
ઇંદ્રજીત વો કાંપને લગે વો કુંભકરન દોનો.
છેદે શીશ રાવનકે જો કરતથે વો ઉતપન દોનો;
આપીની કર હરીકે ગીરેહે વો ચરનન દોનો.
સબ દઇતનકા નાશ કર દીયા ગએ સીતાકો સોધન દોનો;
હનુમંતકો મીલે હે કીસકંધાકે બન દોનો. ૨

ચોક. ૨

સીતાકો લે આએ અવધપુર જે જે કષ્ટ હરન દોનો;
જીનકી સુમરની સુમર લે હે વો ચંદ્રબદન દોનો.
સીતા સતીકો લાએ લંકસે હેવો જગતનાથે દોનો;
ઉનકે સુલગત વો પાપીયો હર તારન દોનો.
ભકત અધીનકે ઉપ્ર નીશદીન હે વો દયા કરન દોનો;
હનુમંતકો મીલે હે કીસકધાકે બન દોનો. ૩

ચોક ૩.

રામ લીલાકા છંદ કહે કાશમ ઔર નારાયન દોનો;
સરગકે અંદર વો હેંગે બનશીગીર બુકન દોનો.
બનો બાસકો ગએ માત પીતાકો માન બચન દોનો;
કાશીદાસકે વોહી સંતોકે હે સેતન દોનો.
સેખ ઉસમાન ઔર પીર જહાંકે અંદર હે રોશન દોનો;
હનુમંતકો મીલેહે કીસકંધાકે બન દોનો. ૪

સખી.

આદયન માહારાજ સભામેં રખના લજા;
જમની સુદ ગનપતી કરૂ તમારી પુજા.
હસતીકા ,ચડાયા શીશ ઉનોકા સંજોગ કેજા:
જા પુછો મુરશદસે નહીતર દફરાં ધરજા.
બીઘન હરનં ગનપતી પાંઉમેં ઘુઘરૂ ગરજા;
બીશનુકા અવતાર હાથમેં ફરશી ધરજા.
ગલે ,બીઆ નવસર હાર અંગપર સીંદુર બીરાજા;
મુવે પર અસવારી શોભે ગનપત રાજા.
ગુરૂ તુકનગીર ઉસ્તાદ હમારા ગનપત ગરજા;
મગનલાલ સચ કહેકે મુજકો પરસન હોજા.

ધોસા.

ગના ગનપતી ઘનરાજે પાંઉમેં ગુગરૂ જોર બાજે;
તેરા ડંકા સબપર બાજે ન કરના કીસીકો મોતાજે
ઇઆદમેં સુખા શામ તેરી માલક ગુનાબક્ષ મેરીજી.

રંગત લંગડી.

એક સમે બનશી બટને એસી બનસી ઝનકારી હે;
સુનકે રાગની મસ્ત હો ગએ સબી નર નારી હે.
બનસી અંદર છે રાગ છતરીસ રાગની ગાઈ હે;
મધુર બંસરી બજીનો ઇંદ્રાસન થરરાઇ હે.
લીલે બાંસકી રસીલી બંસી મુખ ધરકે ગરજાઇ હે;
ઉસ બંસીકી ભનક એ જીગરકે અંદર છાઇ હે.
નંદરાયકી ચરાવે ગઉઆ બન બનમેં બનવારી હે;
સુનકે રાગની મસ્ત હો ગએ સબી નર નારી હે. ૧

ચોક ૧

પ્રેમ ભરી બંસરી બજાતે મોહનલાલ ગુમાની હે;
ઉસકી ટેરસે સકીઆં હૂઈ મસ્ત મસ્તાની હે.
અખંડ હે તુ જોતી સરૂપમ નીરાકાર નીરબાની હે;
મસ્ત હો ગએ સુનકે બંસરી કો નારદ ગ્યાની હે.
નખપે ઉઠાયા ગીરીવર જબસે કે લાએ ગીરધારી હે;
સુનકે રાગની મસ્ત હો ગએ સબી નર નારી હે.

ચોક ૨.

તેરી બંસીકી મસ્ત રાગની જીગરકે અંદર છાઇ હે;
એસી બજાઇ બીન ઓર નહીં સુનનમેં આઇ હે.
કહે લલીતા ચંદ્રાબલી કહાં મીલેગે એ સુખદાઇ હે;
કદમકી છહીંયાં કીરનને દુરસે દેખત પાઈ હે.
ગીરી ચરનમેં બીજ બાલા બીન એસી લલકારી હે;
સુનકે રાગની મસ્ત હો ગએ સભી નર નારી હે. ૩

ચોક ૩.

રક્ષા કરને નીશદીન શેખ કાશમપે કુંવર કનાઈ હે;
કાશીદાસને ઓર અસ્તુત હરીકી ગાઇ હે.
સુમરન હરીકી સુમરતો તેરી હોવે સુફલ કમાઇ હે;
હરીકી માલા ફીરાતે શેખ ઉસમાન સીપાઇ હે.
દલન મલન કરદીઆ દુસ્ટકા કહાયે દશઅવતારી હે;
સુનકે રાગની મસ્ત હોગયે સભી નરનારી હે. ૪

ખ્યાલ કૃશ્નલીલાકા.

રંગત લંગડી.

બાગે બીરમા બીસ્તુ સુની બંસરી વો નટનાગરકી હે;
ખુશી હો ગએ સુની જીસ જીસને બીન ગીરધરકી હે.
સરપે છતર ઓર કાંનમે કુટલ તુ એક બનસીવાલા હે;
બજાકે બનસી મંતર પરકે સખીઓંપે ડાલા હે.
લાયે નાથ નાગનકો જબસે હુવા રંગ વશ કાલા હે;
ઓર મુકટભી બીરાજે ગલેમેં મોહનમાલા હે.
મસ્ત રાગની સુનો તો એસી સબ ઈંદ્રાસન થરકી હે;
ખુશી હો ગએ સુની જીસ જીસને બીન ગીરધરકી હે. ૧

ચોક ૧.

અજબ ઠાઠસે ખડા ઘાટ જમનાંપર છેલ છબીલા હે.
સરપે બીરાજે છતર ભ્રકુટીપે શોભત ટીલા હે.
કરમેં હે વો ચકર સુદરશન રંગસે વો રંગીલા હે;
હાથમેં બનશી ઓર એ તનપે પીતાંબર પીલા હે.
કહે રાધિકા સુની બંસરી બનગેં ઉસી લરહરકી હે;
ખુશી હો ગયે સુની જીસ જીસને બીન ગીરધરકી હે ૨

ચોક ૨

રસીલી બંસરી બજાતે બનસીબટપે હે પ્રતીપાલ;
એક તત છીનમેં દુર કર કષ્ટ મેરા ગીરધર ગોપાલ.
સાડા બારા પંનથ ગાતેહે મોરલીમેં નંદાકા લાલ;
દયા કરો તુમ મુજ આધીનપે નિશદિન દીનદયાલ.
આઠ પેર રેહેતીહે બસી દીલમેં સુરત નટવરકી હે;
ખુશી હો ગએ સુની જીસ જીસ ને બીન ગીરધરકી હે. ૩

ચોક ૩.

બંસીબટપે બજી બંસરી રસીલી બંનસી બટકી હે;
સલુની સુરત નજર પર ગઇ દો નાગર નટકી હે.
તેરી બંસીકી ફાશ મરે એ જીગરકે અંદર ખડકી હે;
ગરત હો ગઇ કે સકીઆં તમામ જગના ટટકી હે.
કયા કરે હમસરી કોઈ ઊસમાન ગોશખુ નવરકી હે;
ખુશી હો ગએ સુની જીસ જીસને બીન ગીરધરકી હે. ૪

રંગત લંગડી.

ધુમ ધામ હો રહી બીચ ગોકુલમેં કનઇઆલાલકી હે;
બીંદ્રાબન મેં બજી બંસરી શીરી ગોપાલકી હે.
બાવા નંદસે બીરજ નાર કેહે તેરા કાન સંતાતા હે;
શીરકી મટુકી ફોડકે દધી ગોરસકો ખાતા હે.
ઉસે બાત સમજાતે હે પન નહીં ધ્યાનમેં લાતા હે;
મુકદ તેરા ઘાટ જમનાપે ધુમ મચાતા હે. ૧

શેર.

જસોદા તેરા કુંવરકુ આને ના દો ગોકુલ મહીં;
મહી તની માથેકી તપતી હે મેં કયું બેગું દહીં.
ઓર ખબર પડ જાયગી વો કંસરાજાકો કહી;
કરશન કેહે તેરે કંસાસે મબી કુચ ડરતા નહીં.

કેહેતી સખીયાં બીસર ગઇ સુધ બુધ વો કનાઇયા લાલકી હે;
બિંદરાબનમે બજી બંસરી શીરી ગોપાલકી હે. ૨

ચોક ૧.

કેહેતી હે યશો તમા સખીયાંમ બાવા નદકો ખડી
સ્યામ સલુના સતાતા હે વો તેગ ઘડી ઘડી.
કહાં ભાગ જાવેગા તુ ઓર કંસરાયકી ફોજ ચડી;
કાશીચંદ કેહે મીઠા મત હમસે બાતે બડી બડી. ૩

શેર.

રહા નહીં જાતા હે ગોકુલમેં કોહો કેસે રહું
છોડ દે કાના નહીં મેં કંસરાજાકો કહું
નહીં સહા જાતા સખી કહો મેં દુખ કીનના સહું;
કરશનજી કેહને લગે મેં દાન જોબનકા લહું.
હાથ પકરકે દધી ગોરસ શર તોડી મોહનમાલકી હે;
બિંદરાબન બજી બંસરી શીરી ગોપાલકી હે. ૪

ચોક. ૨

મધુર બચનસે કહેવે સખીયાં તુ હેગા કીસ દીનકા કહાન;
કભી તેરેકો હરી ના દેવે હમ જોબનકા દાન.
કીસીકા ફાડા ચીર ખીંચકર કીસીસે વો કરતા તુફાન;
મત કર એસા હઠીલા હઠ તુ સમજ મુરખ નાદાન. ૫

શેર.

રાધકાસે યું લગી કેહનેકો વો ચંદરાવલી;
સરપે દધીકા માટ લે ગોકુલમેં વો બેચન ચલી.
પરભાતમેં ઉઠકર ફીરે કુચે વો કુચે દર ગલી;
કયા કરું સખી આગે મુરઝા અબસે એ દીલકી કલી.

વળતી.

મનહર વો સુરત સાવલી હરીકીસન કીરપાલકી હે;
બિંદરાબનમે બજી બંસરી શીરી ગોપાલકી હે. ૬

ચોક ૩.

કાશીરામ આધીન એક મુદતસે ભગત તુમારા હે;
મધુર બંસરી બજાકે એસા શબ્દ ઉચારા હે.
રસીલી બંસરી નાથ દીલ લે ગઇ છીન હમારે હે;
એક તત છીનમેં જાયકે કંસ રાયકો મારા હે.
રાત દીન માલા ફીરા તુ ઉસ હરી ગોવિંદકી;
ઓર અસતુતી કર દીનરાત પ્રેમાનંદકી.
સુમરલે દીલસે સુમરની વો હરી હરચંદકી;
ઓર હે કીરપા મેરેપર નંદકે ઓ નંદકી.

વળતી.

મગનલાલપે રક્ષા હેગી અબ એ દીનદયાલકી હે;
બિંદરાબનમેં મચ રહી ધુમ કનઇયા લાલકી હે. ૭

રામ લીલા.

રાગ લંગડી.

કટકટા ખટખટા દંત હનુમંત કુદ ગયે અંકા;
બજાકે ડંકા મહાબીર ભસ્મ કીયા સબ ગઢ લંકા.
જબ રાવન કપટીને એક જોગીકા વેસ બનાયા હે;
ભીક્ષા લેને પાસ સીતાકી નીશાચર આયા હે.
લગાકે ઝોલી બગલકે અંદર ઉસને અલક જગાયા હે;
ઉસ જોગીકા અવાજ સીતાને કંઈ સુન પાયા હે. ૧

શેર.

માંગને ભીક્ષા ખડા આયા હે સીતાકે દ્વાર;
મુજે દુવાઈ રામકી મેં કીસ તરે આવુંગી બહાર.
લે ગયે સીતાકો રાવન હરકે ઓ દરીઆકે પાર;
જાકે ઉજડ બાગમેં જબ રામ રામ બોલી પોકાર.

વળતી

ઉસી બાગકે અંદર નીશાચર થા રંગસે અંગ રંગકા;
બજાકે ડંકા મહાબીર ભસ્મ કીયા સબ ગઢ લંકા. ૨

ચોક ૧.

રામ લક્ષમણુ દોનોં ભાઇ મીલકે શોચ કરતે મનમેં;
ઓર સીતાકો ઢુંઢને આપે રામ લક્ષમણુ બનમેં.
રામકુ દેખ હનુમંતને ગીરા ઓ આકે ચરનમેં;
હનમંત બોલા ખબર સીતાકી લે આવું તત છીનમેં. ૩

શેર.

સમુદર ઓ કુદ ગએ મુદરાકુ લે બલબીરજી.
જાકે ચડે એક ઓક્ષપર દેખી શબી તાસીરજી.
અંજનકે તહીં ત્યાગ ન કીયા ઓર દીલમેંથી દલગીરજી,
ઓર બાહાતીથી હમેશાં નેનોસે તીનીરજી.

વળતી.

દી મુદ્રા સીતાકો કહો તો નાશ કરૂ ઉસ બેઢંગકા;
બજાકે ડંકા મહાબીર ભસ્મ કીયા સબ ઘડ લંકા. ૪

ચોક ૨.

સુધ લેકે સીતાકી ઘડ લંકાસે મહાબીર આયા;
કહા રામસે ઓ સુધ સીતા સતીકી મેં લાયા.
અશોક બાડીકે અંદર જબ યું રામસે ફરમાયા;

ઓર સુન્તેકી રામને આઇ સમુદર બંધવાયા. ૫

શેર.

વનચરોંકો બુલાકર જબ સમુદર બંધવાયે હે;
જબતો ધડ લંકાકે અંદર રામચંદ્ર આએ હે.
હનુમંત ગયા જબ લંકમે સબ નીસાચર ગભરાયે હે;
મારકે બનચર ને એક રાવણુને તહીં ભગવાએ હે.
સબી ભાગે રાવનકે ઘરકો દેખકે રૂપ ઉસ બજરંકા;
બજાકે ડંકા મહાબીર ભસ્મ કીઆ સબ ધડ લંકા. ૬

ચોક ૩.

કહા સબ ને રાવનસે એક જોધ્ધા આયા બલકારી હે;
બોલા રાવન નહી કોઇ કુંભકરનસે ભારી હે.
બડે બડે દઇતનકો મારે એસા બડા બલધારી હે;
કુંકદી લંકા ઉસને એસી કુલાટ એક મારી હે. ૭

શેર.

મનોદરી કહેતી કંજા રાવન એ તોરી આઇ હે;
નીંદમે કયું સો રહા ગફલત તુજ પરછાઇ હે.
મેઘનાથ ઓર કુંભકરનને જાન તક ગમાઇ હે;
મનોદર બી દેખ વનચરકો અતી ગભરાઇ હે.

વળતી.

મને અબીતક નહીં સુનાથા દેખા કોઈ મરે અંકા;
બજાકે ડંકા મહાબીર ભસ્મ કીઆ સબ ધડ લંકા. ૮

ચોક ૪.

મારકે રાવનકે સબ જોધ્ધા ફીર વો બાગ ઉજાડા હે;
દસકંદનકી વાડીકા એક એક વક્ષ ઉખાડા હે.
કાલબીવન મરીઅચકો એકદમ ઉસને ઉઠા પછાડા હે;
ઇંદ્રજીતકો સુરજકે રથ અંદરસે પાડા હે. ૯

શેર.

માર રાવનકો ભવીક્ષનકો કીયા સુકત્યાર હે;
જપેગા તુ રામકો તો તેરા બેડા પાર હે.
થોડા કહાહે અરથ ઈસકા બાનકી વિસ્તાર હે;
સેખ કાશમ છંદ કહે મહેરીલમેં જબ લલકારકે.

વળતી.

શેખ જીસમાન કહે કાશીદાસપે કરીયો રક્ષા બલી બંકા;
બજાકે ડંકા મહાબીરને ભસ્મ કીયા સબ ધડ લંકા. ૧૦

ખ્યાલ લંગડી.

કરૂં રટણ દીનરેન તુમારા એ દયાલ નંદકે નંદન;
ઓર શોભીત હે ગલે બેજન્તી માલ નંદકે નંદન.
રક્ષા કરી મીરાંપે પચાયે ઝેર જાય નંદકે નંદન;
ધના ભકતપર ભયે હો તુમ સ્હાય નંદકે નંદન.
દ્રૌપદીકી પત રખ્ખી ચીર દીનો બઢાય નંદકે નંદન;
દુષ્ટ દુશાશન કરે નીત હાય હાય નંદકે નંદન.
દધી માખનકો ખાકે ફુલાવત ફીરે ગાલ નંદકે નંદન;
ઓર શોભીત હે ગલે બેજન્તી માલ નંદકે નંદન. ૧

ચોક ૧.

એક સમે સખીયોંકે ઉઠાલે ગયે ચીર નંદકે નંદન;
વિસ્નુ રૂપ હો તુમ શામો શરીર નંદકે નંદન.
સબ સખીયનકે નેનોસે ઢલકાયે નીર નંદકે નંદન;
અબ ક્યા કીજે બડે વેરી અહીર નંદકે નંદન.
કુદકે કાલંદરીમેં નાથકર લાયે કાલ નંદકે નંદન;
ઓર શોભીત હે ગલે બેજન્તી માલ નંદકે નંદન. ૨

ચોક ૨.

એક સમે કુંજનકે બીચ બન્સી બજાઈ નંદકે નંદન;
ઓર ઈંદ્રાસન સુનકે થરથરાઈ નંદકે નંદન.
વક્રાસુરકો માર હાથ બનરી ઉઠાઇ નંદકે નંદન;
ગીરી ધારન કર કળા તુમને બતાઇ નંદકે નંદન.
સબી બંધ ઉખલસે છુટગયે ભર ઉછાલ નંદકે નંદન;
ઓર શોભીત હે ગલે બેજન્તી માલ નંદકે નંદન. ૩

ચોક. ૩

મોર મુગટ શીર છત્ર બિરાજે તુમ હો લાલ નંદકે નંદન;
બન્સીગીરપર મહેર કરના બીશાલ નંદકે નંદન.
હયે છંદ રંગીન હયે મસ્તાકી ચાલ નંદકે નંદન;
કાસીદાસકોં કરો જગમેં નેહાલ નંદકે નંદન.
શેખ ઉસમાંકી ડપટસે જુલે અદ્દુ ચાલ નંદકે નંદન;
ઓર શોભીત હે ગલે બેજન્તી માલ નંદકે નંદન. ૪

રંગત લંગડી.

ગોકુલ મથુરાં બિંદ્રાબનમેં કીશ્ન મોરારી દેખ ચુકે;

મધુબન અંદર ઓર ગોવરધનધારી દેખ ચુકે.
નગ્ર અજોધા કુંજગલનમેં કુંજબિહારી દેખ ચુકે;
દેખ ચુકે હમ ઓર બનમેં બનવારી દેખે ચુકે
બરસોં રહે બરસાનેમેં ઓર સબ નરનારી દેખ ચુકે;
છેલ છબીલી રંગીલી સખીયાં સારી દેખ ચુકે.
બન્સીબટ જમનાં તટપે લાખો પનીહારી દેખ ચુકે;
મધુબન અંદર ઓર ગોવરધનધારી દેખ ચુકે. ૧

ચોક ૧.

બાવન દ્વારે અડસઠ તીરથ ચારોં ધામકો દેખ ચુકે;
બનબન ભટકે ઓર હમ નંદગામકો દેખ ચુકે.
જમનાજીકે નીકટકે ઉપર રાધે સામકો દેખ ચુકે;
અવધપુરીમેં આનકે સીતા રામકો દેખ ચુકે.
નરસીં રૂપ ધારન કરકે પુતનાકો મારી દેખ ચુકે;
મધુબન અંદર ઓર ગોવરધનધારી દેખ ચુકે. ૨

ચોક ૨

ઉઠા લીયા નખ ઉપર ગીરવર ગીરધારીકો દેખ ચુકે;
નાથ નીરંજન અવિચલ નીરધારીકો દેખ ચુકે.
હીરાનતી ઝલકેહે રૂપ અપરંમપારીકો દેખ ચુકે;
જહાંકે અંદર શરદ ઋતુકી ચારીકો દેખ ચુકે
બ્રજ જમનાંકે તીરકે ઉપર દશઅવતારી દેખ ચુકે;
મધુબન અંદર ઓર ગોવરધનધારી દેખ ચુકે. ૩

ચોક ૩.

નવનાથ ચોરાશી સીધ ઓર રૂમસામકો દેખ ચુકે;
કાસીદાસકે ઓર બૈકુંઠ ધામકો દેખ ચુકે.
નહીં વો પાયા ઢુંઢેસે ખલકત તમામકે દેખ ચુકે;
મન મદીરમે ઓર વો આતમરામકો દેખ ચુકે.
સેખ ઉસમાન ઉસ્તાદ યહાં શાઅરી તુમારી દેખ ચુકે;
મધુબન અંદર ઓર ગોવરધનધારી દેખ ચુકે. ૪

રંગત લંગડી.

ક્રૃશ્નચંદ આનંદ કંદ હો દવાપુરકે અવતારી તુમ;
બજાકે બનસી મોહ લીયે જહાંનકે નર નારી તુમ. ટેક.
આએ નાથ કર નાગ નાથકે ઉપર કરી સવારી તુમ;
ખલ રાજાકે દવાર ગએ બનકે નાથ ભીખારી તુમ.

નખપે ગીરવર ધારનં કરકે કેહેલાયે ગીરધારી તુમ;
મારકે ઠોકર કદમસે નાર અહલ્યા તારી તુમ.
જુરાસીંગકા નામ મીટાકર લાયે રાધકા પ્યારી તુમ;
બજાકે બન્સી મોહ લીયે જહાંકે નરનારી તુમ. ૧

ચોક ૧.

ભસ્માસુરકો ભસ્મ કર છબ દીખલાયે બનવારી તુમ;
જુધ કરનેકો ગયે મથુરાંમેં બાલ બિહારી તુમ.
બજરદંતકો પછાડા ઓર પુતના માસીકો મારી તુમ;
એક તત છીનમેં નાથજી રખ લો લાજ હમારી તુમ.
સુવા પડાવત ગુણકા તારી હોગે બડે દાતારી તુમ;
બજાકે બન્સી મોહલીયે જહાંકે નરનારી તુમ. ૨

ચોક. ૨

રાસ કીયા સખીયોંકે સંગ ઓર કહાયે હો બલધારી તુમ;
છી માસે મારા કંસકો નાથ હો કલાધારી તુમ.
બાગ બાગ દીલ હવા દીખાયે એસા બાગબહારી તુમ;
રાસ વો મંડલ કરત સખીયોંમેં હો ઉપકારી તુમ.
બાલપનેમેં કરકે ફંદ ઓર કહાયે દસઅવતારી તુમ;
બજાકે બન્સી મોહ લીયે જહાંકે નરનારી તુમ. ૩

ચોક ૩.

બનસીગીર ઉસ્તાદ કહે કહેલાયે મોહનમોરારી તુમ;
કાશીદાસપે સહાય અબ કરો હીતકે હીતકારી તુમ.
ગઉપાલ ગોપાલ હો એસે નાથ બીસંભર ભારી તુમ;
ધના ભગતકી ખેતી જાકે નાથ સમારી તુમ.
ખેચરલાલ યું કહે દેખો ઉસમાંકી અકલ હુશીયારી તુમ;
બજાકે બન્સી મોહલીયે જહાંકે નર નારી તુમ. ૪

કાલકાજીનો.

રંગત લંગડી.

અમદાવાદ કંસારા પોલમેં માતા કાલકા કાલી હે;
તેર સંગમે અંબ હરસીધી ઓર ચુંવાલી હે.
ઝલ ઝલ તેરા ઝલકે મંદીર ઓર ફીરાનતી છાઇ હે;
પરગટ હોકે માતા ઉતરા ખંડસે આઇ હે.

ન્હાય ધોય ઔર હોકર પવિત્ર તેરી આરતી ગાઇ હે;
મોતનમાલા તેરે એ ગલે બીચ પેહેનાઇ હે.
એકે હાથમેં ખડક ઔર તરસુલ જહાંપે આલી હે;
તેરે સંગમેં અંબે સરસતી ઔર ચુંવાલી હે. ૧

ચોક ૧.

બારેકે વો આસન બેઠી હે રૂપેકા સીંગાસન પર;
ઉસકે સરપર ઝલકતાહે એક રૂપેકા છતર.
માથા કરમેં લેકે કંસારીકા વો ખડી હે જોરાવર;
સનમુખ તેરે લટકતા હે એક બિલોરી ઝુંમર.
દુષ્ટકો કરતી હે ભક્ષ મૈયા તુ ખપ્પરવાલી હે;
તેરે સંગમે અંબે હરસીધી ઔર ચુંવાલી હે. ૨

ચોક ૨.

તેરે સામને ડેરા હે મહાબીર બલી વો બજરંગકા.
હે જગજરની કરે જીસ વખત દઇતોંપે ડંકા.
ઝંજ ઔર ઘડીયાલ પખાવજ બજેહે મંદીરમેં ડંકા;
દરશન તેરા કરે તો દુર હોય દીલકી શંકા.
ઝલક રહીહે નાકમેં નથની કાનકે અંદર બાલી હે;
તેરે સંગમેં અંબે હરસીધી ઔર ચુંવાલી હે. ૩

ચોક ૩.

મુગટ હે સોનેકા સરપે ઔર તીલક લગાહે કેસરકા;
ડાબે હાથપે ડેરા લગા હુવા હે શંકરકા.
અખંડ એક દીવા જલતાહે વો કાલકાકે મંદીરકા;
ઔર દુસરા સીંગાસન લગાહે સંગે મરમરકા.
બીલમ જડે છતરપે ઔર તુબડી ઓ શોભાવાલી હે;
તેરે સંગમેં અંબે હરસીધી ઔર ચુંવાલી હે. ૪

ચોક ૪.

સીંગાસનકે નીચે ઉપર કામ કીયા હે નખસેદાર;
ચાર પુતલીયાં રૂપેકી થંબ હે રૂપેકે ચાર.
ઉસી સીંગાસનકે ઊપર બેઠી હે કાલકા આસનમાર;
ઔર માથેપે જીસકે શોભતહે ટીકી મીનાકાર.
તેરે સરનમેં પડાહું તું સબ ભગતનકી રખવાલી હે;
તેરે સંગમ અંબે હરસીધી ઔર ચુંવાલી હે. ૪

ચોક ૫.

હાથમેં ચુડા શોભે ચુંદડી બીરાજે વો જરતારી હે;

ભટા બ્રાહમન કાલકા માતાકા પુજારી હે
લેકે હાથ ઘંટડી આરતી કરતા માત તમારી હે;
દરસન કરને પોલ પોલકે આયે ઝપટ નરનારી હે.
સીંગાસનકો લગી ફેરીયાં નજરસેં દેખી ભાલી હે;
તેરે સંગમેં અંબે હરસીધી ઓર કાલકા કાલી હે. ૫

ચોક ૫.

દુર હોવે સબ દીલકે સંકટ તેરા વો દરશન પાનેસે;
કાસીદાસ હે ખુશી નીત મૈયાકા ગુન ગાનેસે.
દુઃખ દુર હોતે હે ઘંટા ઓર વો સંખ બજાનેસેં;
દીલકી દુખધા દુર હોતી મંદીરમેં જાનેસે.
શેખ ઉસમાન યું કહે દુખ વો ભકતનકા કાટનેવાલી હે;
તેરે સંગમેં અંબે હરસીધી ઓર ચુંવાલી હે. ૬

રંગત લંગડી.

સબ સખીયોંસે કરે વાટમેં નદરાય ધિંગાના હે;
કહે ગોવાલન મુઝે ગોકુલકે બીચમેં જાના હે.
કહાં જાકે મેં રહું વો હટ કરતાહે જસોદા તેરા કુંવર;
નહીં તું ડરતા પડેગી કહીં કંસ રાજાકો ખબર.
તેરા કંસ રાજાભી મુજસેં દીલમે કાંપતા હે થરથર;
ઘડી ઘડી તું મુજે કયું બતલાતી કંસાકા ડર.
કહે યું સખીયાં તુને નહીં વો કંસરાયકો જાના હે;
કહે યું સખીયાં મુઝે ગોકુલકે બીચમેં જાના હે. ૧

ચોક ૧

કાલંદરીસે કાલે નાગકો નીકાલકે લાયે ઝટપટ;
બનસીબટપે બજતે મધુર બન્સરી બનસીબટ.
નાગકે ઉપર કરી સવારી લાયે કાલકો નાગરનટ;
કાનમેં કુંડલ બીરાજે સરપે છત્ર હે મોર મુગટ.
સમજાયા સખીયોંને કહાંપે નહીં કીસીકા માના હે;
કહે ગોવાલન મુઝે ગોકુલકે અંદર જાના હે. ૨

ચોક ૨.

મધુરી બન્સરી સુની તો સખા સખી હો ગયે બેચેન;
કીસન શામ બીન તડપતી સખીયાં કુંજમેં દીનરૈન.
કોનસે બનમેં સુની સખીરી બજાઇ હે નટવરને બીન;

દીલ લે લેતા કનૈઆ ચલાકે વો નેનોંમેં સેન.
કહે રાધકા તોરે લીયે મથુરાં ઓર ગોકુલ છાના હે;
કહે ગોવાલન મુઝે ગોકુલકે બીચમેં જાના હે. ૩

ચોક ૩.

અરજ કરે નીશ દીન તેરી એ કાશીદાસ શ્રી સાગંમ;
મન મદીરમેં બીરાજે આપ રૂપ વો પરસોતમ.
એક સમેં તુમને નખ ઉપર લીયા હે ગીરીવરકો થામંગ;
ગીરધરલાલકે શીધ કર દો એ મેરે સરવે કામંમ.
ગાનેપે સુબતીલા હુવા ઉસમાનકે એક જમાના હે;
કહે ગોવાલન મુઝે ગોકુલકે બીચમેં જાના હે. ૪

૨૦ંગલ જંગડી.

ઘરન સુનકે બન્સીકી મગન હો ગએ શંકર બ્રમચારી હે;
સુનકે રાંગની બ્યાકુલ હુવે વો સબ નર નારી હે.
સુનાકે રસ ભરી રાગની સુધ બુધ તુને તજાઈ હે;
બાંસકી બન્સી ઉસને મુખપર એસી ગરજાઇ હે.
ઓર મુકટ બન્સી વાલે ને એસી બીન બજાઇ હેઃ
સબ સખીયાંકી બજન બંસરી એ સુધ બીસરાઇ હે.
જરાસીંગકો ગારકે તુમ વો લાએ રાધકા પ્યારી હે;
સુનકે રાગની બ્યાકુલ હુવે વો સબ નર નારી હે. ૧

ચોક ૧.

સુના સબદ બન્સરીકા એસા નહીં મેં ટેરી કુંજનમેં;
ફીરૂં દીવાની હરી મોહનકે લીયે નીત બનબનમેં.
બનક ઇસ મોરલીકી આહે સમાઇ મેરે તમનનમેં;
ઓર બનસીકી ફાંસ કસકે હે જીગરમેં ઓર તનમેં.
જેજેકાર હો રહી વો પરગટ હુવેહે દશઅવતારી હે;
સુનકે રાગની બ્યાકુલ હુવે વો સબ નરનારી હે ૨

ચોક ૨.

બનક તેરી બન્સીકી સુની ગવરાને ઓર શીવસંકરને;
સુનકે રાગકો દેવ દેવતા લગને દીલમેં ડરને.
અધુન બંસરી એસો ધુની હે નંદ દીલમેં ડરને;
એસી નાચતી અપછરા લગીહે વો હર હર કરને.
કુંજમેં પશુ એ નજર સહીયાંકે કુંજ બીહારી હે;

સુનકે રાગની બ્યાકુલ હુવે વો સબ નરનારી હે. ૩

ચોક. ૩

એક સમેં સુખધરકે એસી બીન બજાઈ ગીરધરને,
ઉસકી ટેરસે લગે ઇંદ્ર ઈંદ્રાસન થર થરને;
ભાગે તપસી છોડકે તપસ્યા ધુની બીન નટ નાગરને;
સુનકે રાગની ઓર દેહસત ખાઇ હે ઈંદ્રને.
કાશીદાસ આધીન કહે કર રહે વો જે જે મોરારી હે;
સુનકે રાગની બ્યાકુલ હુવે વો સબ નર નારી હે. ૪

રંગત લંગડી.

અપાર માયા હે તેરી ના કીસને પાર પાયા શંકર;
અલખ રૂપ હે તુહી અન સરૂપ કહેલાયા શંકર.
ઝલક રહા ઝલ ઝલ હીરે મોતીસે તેરા મંદીર શંકર;
ઉસમેં આરતી કરે ઓર તુજે રટે હર હર શંકર.
ચોંવા ચંદન લગાતે ઘીસકે તેરી ભીરકુટીપે શંકર;
રીધ સીધ ઓર રૂષી મુનીને તેરાહી ગુન ગાયા શંકર.
અલખ રૂપહે તુહી અન સરૂપ કેહ લાયા શંકર. ૧

ચોક ૧.

જોત એ તેરી અખંડહે ઓર તું ભાલા ભોલા શંકર;
ભગત જહાંમે સુમરતે હે તેરી ગાલા શંકર.
તેરી જોતકા પડેહે ચારો ખંડમેં ઉજાલા શંકર;
તેરે હાથમે ચક્ર તરસુલ ઓર ભાલા શંકર.
નીરંજન ઓર નીરાકાર તું ઘટઘટમેં છાયા શંકર;
અલખ રૂપહે તુહી અન સરૂપ કહેલાયા શંકર. ૨

ચોક ૨

તેરી કલા સબસે ન્યારી ઓર તુંહી કલાધારી શંકર;
તેરે નામકી જપે માલા વો બ્રહ્મચારી શંકર.
મ્રગછાલા ઓઢકે બેઠેહે વો ત્રીપુરારી શંકર;
અમર નાથજી કહાએ ભોલે ભંડારી શંકર.
તાર દે ભગતે આધીનકો તેરાહી ચીત ભાયા શંકર;
અલખ રૂપ હે તુહીં અન સરૂપ કેહેલાયા શંકર. ૩

ચોક ૩.

લગાકે આસન પેહેનકે બેઠે ભભુતકા ચોલા શંકર;
પરગટ જગમે સભીકે ઘટઘટમેં ભોલા શંકર.
શેખ ઉસમાન યું કહે તુ હેગા ભાલા ભોલા શંકર

તેરે રૂબરૂ નહીં કોઇ દુષ્ટ ને મુહ ખોલા શંકર.
કાશીદાસ આધીન તુ જે મન મંદીરમેં પાયા શંકર;
અલખ રૂપહે તુહી અન સરૂપ કેહ લાયા શંકર. ૪

રંગત લંગડી.

ગોકુલ મથુરાં સારા ઢુંડ જમનામે જો નહાયા શંકર;
ઓર ગંગામે કરકે અસ્નાન ગોથે ખાયા શંકર.
પુરવ દીશામે તેરા લીંગ પુજાતા હે ઘર ઘર શંકર;
બેલ રહા હે તૂહી અમરાપદ ઓર અમર શંકર.
અજર અજોની તુ કેલાશવાશે તું હે જોગેસર શંકર;
નીશ્ચે ચડાઉ તુજપે બીલપતર શંકર.
તેરા નામ લેનેસે પવીત્ર હો જાવે કાયા શંકર;
ઓર ગંગામે કરકે અસ્નાન ગોથે ખાયા શંકર. ૧

ચોક ૧

મંદીરમેં આકે તેરે ચરનોમે સર નમાવે શંકર:
પુજા કરેતો ઉસીપે પ્રસન હો જાવે શંકર.
કૈલાસી કહેતે હે ઉસે ઓર અમર વો કેલાવે શંકર;
તેરે નામસે નહીં જમદુત નીકટ આવે શંકર.
તનપે રમાકે ભભુત ચારોં ધામમે ભટકાયા શંકર;
ઓર ગંગામે કરકે અસ્નાન ગોથે ખાયા શંકર.

ચોક ૨.

પીવે ઘોંટકર ભંગ કરે નંદીકી અસ્વારી શંકર ;
તેરે સંગમે ગવરજા તુ હે જટાધારી શંકર.
કૈલાસ અંદર બેઠે માર આસન વો કલાધારી શંકર;
આધે અંગમે બીરાજે વો સંકતી નારી શંકર.
અડસઠ તીરથ બાવન દવારે નહીં તુ વો પાયા શંકર;
ઓર ગંગામે કરકે અસ્નાન ગોથે ખાયા શંકર. ૩

ચોક ૩.

તીરશુલકે ઉપર એ તુને બસાઇ હે કાશી શંકર;
ઉતરા ખંડકા તુજે કહેતે હે રહેવાશી શંકર.
પારવતી વો ખડી તેરે ચરનનકી હો દાસી શંકર;
ઇસી જગતમેં તુજે કહેતે હે કૈલાસી શંકર.
શેખ ઉસમાન યું કહે સબકે ઘટઘટમેં વો સમાયા શંકર;
ઓર ગંગામેં કરકે અસ્નાન ગોતે ખાયા શંકર. ૪

રંગત લંગડી.

નહીં આબ ઓર નહીં મેં આતશ નહીં મેં શોલા શરારા હું;
નહીં મેં સંબુલ સાયા નહીં મેં ગેંદા હજારા હું.
સમસ નહીં ઓર કમર નહીં ના આતશકા પરકાલા હું;
નહીં મેં ગંગા ગોમતી નહીં મેં નદી નાલા હું
નહી મેં લછમન રામચંદ્ર ઓર નહીં નંદકા લાલા હું;
નહીં મેં મસજીદ મંદીર નહીં મે વોસે વાલા હું.
નહીં ઇનસાં પરીદેવ ઓર નહીં સગનકા વારાહું:
નહીં મેં સુમબુલ સાયા નહીં મેં ગેંદા હજારા હે. ૧

ચોક ૧.

નહીં ચમન મેં નહીં મેં બનમેં નહીં ગુલોંકા થાલા હું;
આલુંદા હું સબોંમેં ઓર મેં સબસે નીરાલા હું.
નહીં મેં શકતી નહીં મેં શકર નહીં મેં ડીમરૂવાલા હું;
નહીં સેફ હું ખંજર નહીં મેં બરછી ભાલા હું
નહીં સુરૈયા નહીં મેં અખતર નહીં ફલકકા તારા હું;
નહીં મેં સુમબુલ સાયા નહીં મેં ગેંદા હજારા હું. ૨

ચોક ૨.

નહીં મેં વિશ્વમેં નહીં મેં શીવમેં નહીં કીશ્ન મોરારી હું;
નહીં મેં સાધુ સંત ઓર નહીં મેં સક્રાચારી હું.
નહીં મેં જોગી નહીં મે જંગમ નહીં મેં વો તપધારી હું;
નહીં સંજર હું સાખ ઓર નહી મેં અકરાંતારી હું.
નહીં મેં અકસાં નહીં કેકસા મગર ખલકસે ન્યારા હું:
નહીં મેં સુમબુલ સાયા નહીં મેં ગેંદા હજારા હું. ૩

ચોક ૩.

નહીં મરજાં નહીં મેં લીલમ નહીં મેં લાલે ગૌહર હું:
નહીં મે હીરા નહીં ઇલમાસ ન કંકર પથ્થર હું.
નહીં મેં પીયાલા નહીં દરખશા નહીં મે ચરખે અખજર હું;
નહીં મેં નરસી રૂપ ઓર નહીં મેં શકતી શંકર હું.
નહીં મોતીયા નહીં મેં બેલા નહીં મેં સરવે કતારા હું:
નહીં મેં સુમબુલ સાયા નહીં મે ગેંદા હજારા હું ૪

ચોક ૪.

સબને મેરેકો ઢુંડા હે પન નહીં કીસીકો પાયા હું;
લા બયાન હું નહીં કીસકે બયાનમેં આયા હું.

શેખ ફ્રીદકો બારા બરસ તક કુવે બીચ લટકાયા હું;
નહીં ભ્હીકછ હું ઔર મેં નહીં ધુપ ઔર છાયા હું.
શેખ ઉસમાન યું કહે ઉસીપે જાનકો અપને વારા હું;
નહીં મેં મુગબ્બલ નહીં મેં ગેંદા હજારા હું. ૫

રંગત લંગડી.

જબસે સુની બન્સીકી ભનક મેરી દુખત હે કરકર પસરી;
કાનસે બનમેં બજાઈ શ્રી મનમોહનને બસરી.
ભુલ ગઇ ચતરાઈ સુરત બીસરાઇ છોડ દીને સબ કામ;
મેરી સુરતપે રાત દીન ચડે રહે ચીતપે ઘનશામ.
ક્રીસબીઘ હોકર જાઊં નીકલ સખી દેખુંગી બરસાના ગામ;
તીન લોકસે ક્રીસ્ન રચાય લે હ મથુરાં ગામ.
થી સોલેસો સખીયાં સંગમ ફ્રાસ કલેજેમેં કંસરી;
કાનસે બનમેં બજાઇ શ્રી મનમોહનને બંસરી. ૧

ચોક ૧.

ભુલ ગઇ ચતુરાઇ ચલીન્તર ભુલી બતીસો આભુખન;
સુધ બીસરાઈ શામને બન્સી બજાકર લીનો મન.
નહીં સવાતા ખાના પીના નહીં ભાવતા પાની અંન;
તનમેં કસક રહી બેરન બજી બન્સરી બિંદરાબન.
તનક ભનક બન્શીકી સુની મેં પ્રેમકે રસમેં ગઇ ઘસરી;
કાનસે બનમેં બજાઇ શ્રી મનમોહનને બંસરી. ૨

ચોક ૨.

લીહે ફ્રાસ કસકે હે જીગરમેં ચેન ન પડતા એક ઘડી;
એસી બજાઈ શામને સુધ બુધ મેરી રૂબી ઙરી.
અનેક તરેકા રાગ નીકાલે બીન બજા મોહની કરી;
સલુની સુરત નહી સખીયોંકો બનમેં નજર પડી.
શ્રવન સુનત ખુશ ભઇ સખી ગીરપડી ઘરન ખાકે ગસરી;
કાનસે બનમેં બજાઇ શ્રી મનમોહનને બંસરી. ૩

ચોક ૩.

રસાલગીર સંન્યાસી કહે બીન ક્રીસ્ન તડપતાહે તનમન;
મોજ રાજગીર દવારકાં રહે ખબર લો શ્રી ક્રીશન.
મેજનાથ ગુરૂ ગરીબ કહેતે શીશ તીલક શોભે ચંદન;
ક્રીદા બનબન દવારકાં છાએ રહે કાટો ફંદન.
ગંગાસીંગ કહે મીલે હરીજન ઉઠી ઉમંગ છાઇ રસરી;

ફાનસે બનમેં બજાઇ શ્રી મનમોહનને બંસરી.

રંગત ખડી.

સબ સખીઆં રટતીહે મુખસે કહાન કહાન નંદકે નંદન;
પ્રેમ રાગની સુના છીના પ્રાન નંદકે નંદન.
તુમને જાકર સુદામાકે દલ ખાએ નંદકે નંદન;
બલ રાજાકો જાકે દરસન દીખાએ નંદકે નંદન.
સંખાસુર મારનકો એકદમ જાકે ધાય નંદકે નંદન;
કાલંદરી સે નીકાલ કાલેકો લાય નંદકે નંદન.
લીસે બાંસકી બંસીએં ગાતે હે તાંન નંદકે નંદન;
પ્રેમ રાગની સુના છીના પ્રાન નંદકે નંદન. ૧

ચોક ૧.

મથુરાંમેં મારા કંસાકો તુમને જાય નંદકે નંદન;
બજર નંદકે દાએ ફંદે છુડાય નંદકે નંદન.
એક સમેં ગીરીવરકો લીયા નખ પર ઉઠાય નંદકે નંદન;
દવારકાંસે ગએ ના ફીરકે આએ નંદકે નંદન.
કાગાસુરકો મારા એક તન છીનમેં અંન નંદકે કંદન;
પ્રેમ રાગની સુના છીના પ્રાંન નંદકે નંદન. ૨

ચોક. ૨

આએથે એક સમે હરી જમનાંકે તીર નંદકે નંદન;
કદમપે ચડગએ લેકે સખીયોંકે ચીર નંદકે નંદન.
સખીયાં સબ ઠાડી જલમેં નંગે શરીર નંદકે નંદન;
નહીં દીલકો હમારે જરા ધીર નંદકે નંદન.
મીઠી મીઠી સુનાદે બંસીમેં તાંન નંદકે નંદન.
પ્રેમ રાગની સુના છીના પ્રાન નંદકે નંદન. ૩

ચોક ૩.

કાશમકો દીજે નાથ બૈકુંઠ ધામ નંદકે નંદન;
નીસ દીન દીલસે જપે હે કાસીરામ નંદકે નંદન.
જોતી સરૂપમકે લાએહો રાધે શામ નંદકે નંદન;
શેખ ઉસમાંકે બસે હે નંદ ગામ નંદકે નંદન.
બચરલાલ કહે તુમપે વારૂ મેં એ જાન નંદકે નંદન;
પ્રેમ રાગની સુના છીના પ્રાંન નંદકે નંદન. ૪

રંગત બંગડી.

માહેલકા કે રૂખસે નાગ હાંની ન કાબ કયું ઉલટા હે;
શીયા જુલ્ફકો દેખ સુમબુલ સીતાબ કયું ઉલટા હે.
ઉલટ ગઇ ફીરમત એ બીસાને દીલહુબાબ કયું ઉલટા હે;
આજ હે ઉલટી દીસે દરીયાએ આબ કયું ઉલટા હે.
આપકે બદલી ફીરતા દીલબરને ખરાબ કયું ઉલટા હે;
અમબુત કારીર બતા તેરા છતાંબ કયું ઉલટા હે
હોકે નાદીંમ ગીરાસીપર પરમાહતાબ કયું ઉલટા હે;
સીયા જુલ્ફકો દેખ સુમબુલ સીતાબ કયું ઉલટા હે. ૧

ચોક ૧.

દેખ પેચ ઈનકા ફુલકે વો સીતાબ કયું ઉલટા હે;
નજરહે ઉલટી બંન દીનો એ હતે સાબ કયું ઉલટા હે.
રૂખેમનો વરસે ઉસકે પર દે હીજાબ કયુ ઉલટા હે;
આયે દીવાંને તેરા યે છરતેકાબ કયું ઉલટા હે.
પીલાયા સાકીને મુજે જામ સરાબ કયું ઉલટા હે;
સીયા જુલ્ફકો દેખ સુમબુલ સીતાબ કયુ ઉલટા હે. ૨

ચોક ૨.

ચલતે ચલતે થાક ગયા રાહમેં પાતુરાબ કયુ ઉલટા હે;
દીલ દાગીલહે ઓર એ બંન્નેખાબ કયું ઉલટા હે.
ખાબમેં દેખા હમને ફૂલકપર એક સરાબ કયું ઉલટા હે;
તો અનવરોંકી કીતાબોંકા એ બાબ કયું ઉલટા હે.
દેખ આઇનેમે ખતકે ઉપર ખીજાબ કયું ઉલટા હે
સીયા જુલ્ફકો દેખ સુમબુલ સીતાબ કયુ ઉલટા હે. ૩

ચોક ૩.

શેખ કાશમ યું કહે તેરા ચંગો રૂબાબ કયું ઉલટા હે;
શેખ ઉસમાં કે તેરે રૂખસે ગુલાબ કયું ઉલટા હે.
તુટ ગઇ તનકી તનાબ રંગે સહાબ કયુ ઉલટા હે;
અજબ હે હાલત હીજરમેં કામી આબ કયું ઉલટા હે.
જવાબ સુન પીરૂસે દુશમન લાજ જવાબ કયું ઉલટા હે;
શીયા જુલ્ફકો દેખ સુમબુલ શીતાબ કયુ ઉલટા હે. ૪

રંગત બંગડી.

મોહંમદકે નુરસે હકને સરખે કોહન આબાદ કીયા;

જીનો બશરકો ઓર એ જમી જમન આબાદ કીયા.
સમસુ તબરેજને લગાકે ઠોકર વો મરદન આબાદ કીયા;
બાદશાહકા તીફલે અઝ તુરંપન આબાદ કીયા.
જોસે જીનુમેં આનકે વો દીવાનાપન આબાદ કીયા;
એકું બઈજની જબાંસે કહેકે સખુન આબાદ કીયા.
હીજરમેં ઉસ્કૂરે બુતાંકે દીલપે જલન આબાદ કીયા;
જીનો બશરકો ઓર યે જમી જમન આબાદ કીયા. ૧

ચોક ૧.

હુરે પુકારી ઘરમમેં યે કીસને ગુલશન આબાદ કીયા;
વો બુલબુલોને ન્યાએક ગુન્ચે દહન આબાદ કીયા.
કુમરીયોંને દીલ અપના ગુન્ચોંકી નમન આબાદ કીયા;
ખોલી મંશરીરાં કીસસે તખતે કીશન આબાદ કીયા.
રીદવાંમ ગુન્ચોંને નાગહાંની તોશન આબાદ કીયા;
જીનોં બશરકો ઓર યે જમી જમન આબાદ કીયા. ૨

ચોક ૨.

નાબીનોંને દેખ નજનકત દીદે હરન આબાદ કીયા.
નખલે ચમન કેતકી દેખતન આબાદ કીયા.
ના કસેન ફરત કીયા હરનને મુસકે ખુતન આબાદ કીયા;
કહીંપે ગેદા હજારા સરવે સમન આબાદ કીયા.
કહીં સેવતી કહીં માલતી કહીં મદન આબાદ કીયા;
જીનોં બશરકો ઓર યે જમી જમન આબાદ કીયા. ૩

ચોક ૩.

શેખ કાશમ ઉસ્તાદને મેરે જોશે જશન આબાદ કીયા;
શેખ પીરને જાકે સેરા વતન આબાદ કીયા.
કાશીદાસને જહાંકે અંદર ચાલોચલન આબાદ કીયા;
જમાકે નુકતે હમને યે ચુસ્તે વજન આબાદ કીયા.
શેખ ઉસમાન કહે સાહેદીને કર બલકા બન આબાદ કીયા;
જીનોં બશરકો ઓર યે જમી જમન આબાદ કીયા. ૪

રંગત ખડી.

નહી વો બદ્રીનાથમેં નહી મીલા રામેસ્વરમે;
પાકે જંગ હોકે આનંદ બેઠા હે ઘસી મન મંદરમે.
ઓર સબદ જાને જોગેસ્વર જપમાલા ફેરકી ફરહાસે

ચારો ધામ જીબ્યાકે ઉપર ઉસીકા તુ કરલે અભ્યાસ.
હે કરતા ધરતા હે વોહી વો નીરંકાર નીરભેપદ પાસ;
સકત રૂપ યે છેદાનંદ સોહંમ અનુપ રહેતે કેલાસ.
લીંગ શીવકા પુજાતા પુરબ પછ્ચમ ઓર ઉત્તરમેં;
પીકે ભંગ હોકર અનંદ બેઠા હે ઇસી મન મંદરમેં. १

ચોક १

ચતરાનંદ પંચાનંદ આનંદ અલખ નિરંજન મતવાલા;
આદી અંત મેધ્યાન બ્રહમ પેછાન તુજપે ઉનકી માલા.
ત્રીગુણ રહીત પરમાતમના નીરબિકાર નર ભોલાભાલા;
પ્રગટ પરત પ્રદેખ સંનજન નિરાકાર ડીગરૂવાલા હે.
મારકે મનકો બેઠા મદીમેં અલખ જગાવત દર દરમેં;
પીકે ભંગ હોકે અનંદ બેઠા હે ઇસી મનમંદરમેં. २

ચોક ૨.

વોહી અંતમેં પ્રાન મનોંમ હોસ વોહી નંદીવાલા;
વોહી ગ્યાન વિધ્યાન ગ્યાનમેં લટમે હે શકતીવાલા.
વોહી અનંત અશોક ધાટ શ્રી શંકર ઓઢે મ્રગછાલા;
વોહી રૂદ્ર ગોપાલ વોટ પીડ પીયે ઘોંટ ભંગકા પ્યાલા.
ઉસકી મેંમા અપાર હે બસ્તાહે વોંહી દીલ અંતરમેં
પીકે ભંગ હોકે અનંદ બેઠાહે ઈસી મન મંદીરમેં.

ચોક ૩.

સંત શીવકી શેવા કરમન અરથ ધરમ આંવેગા કાંમ;
આદ દેવ ગીરજાનંદન વો બસે હુવે હે હીરદે ધામ.
કર શંકરકી આરતી હીત ચીત દીલસે નીશદીન કાશીરામ;
તુઝે ત્યારદેવિંગે કહે ઉસમાન તુ ભજલે હરકા નામ.
નસત હે જોગેશવર ઉન્ચા ચરભુચર અગોચર મેં;
પીકે બંગ હોકે અનંદ બેઠા હે ઇસી મનમંદરમેં.

રંગત ખડી.

મુઠ ચોટ ઓર જાદુ ટોના ભુલા દહીં તેરા મંતર;
અલેક બે તે પઢે નહીં કુચ કરો ઇલમ તે હસીલ ચતર.
કરતેહેં ફરમાદારી ઉસીકી જોરાવર અખતર;
કહી ગદા હો ફીરતેહે પુરબ પછમ દખત ઉતર,
દેખ દેખ ઉસે મેરા દીલ કાલીબમેં રહેતા ખુશતર;
મહાદેવજી પીકે ભંગ ઓર બજાતે હે વેણા જંતર.

ઉસ્કી આરતી કરતેથે નવનાથ સીદ્દર જા ભરતર;
અલેફ બે તે પઢે નહી કુચ કરો ઇલમ તેહેસીલ ચતર ૧

ચોક ૧.

બરકતસે ઇસમેં આજમકી નહીં ચલે જંતર તંતર;
બોલતે હે જાલાકે અંદર દસત બગાળાંમે તીતર
જાનો નહીં ઈંગલીશ વો ઉરદુ સમઝો નહીં કાનાગાતર;
બીલાકે ચુરન તેરે પેટકી મીટા દઊં તેરી કલતર.
હુંક ચુક નલ બાદી ગોલા ચડતા હોનો દઊં મતર;
અલેફ બે તે પઢે નહીં કુચ કરો ઈલગ તેહસીલ ચતર. ૨

ચોક ૨

એક દીન સબકો હે મરના કુચ ગોર કરો દીલકે ભીતર;
કર લેનેકી ઇસી જહાંમેં બંદે તુ અપની ખાતર.
જલા ખાક કર ડાલો જીગરકો તુમ મીલે ગાવો ગુલતર;
મેં આશીક માશુક સે વો જીસકા હે લા ગકાંપર બીસ્તર
બયાં કર ઈસકા સબબ એ મુજસે તેરા હાલ હે કયું અપતર;
અલેફ બેતે. પઢે નહીં કુચ કરો ઇલમેં તેહસીલ ચતર. ૩

ચોક ૩.

કહે શેખ ઉસમાન મેરા વો કાશીદાસ બી હે મીન્તર;
છંદ કહો એ સાકે કોઇ લબજ નહીં લાના બંતર.
બેચરને મીક રાજ સે તેરે નાક કાંન લીએ કતર;
સેખ પીર આયા ગાનેકો લેકે ખ્યાલોંકા દફતર.
હજરતકો બખસા હે સરલ વલા કલમાકા હે છત્તર;
ચલેફ બેતે પડે નહીં કુચ ઇલમ કરો તેહસીલ અત્તર. ૪

રંઞત લંગડી:

કીસીકો વો ગદા કરે ઓર કીસીકો વો સુલતાન કરે;
કીસીકો વો કર દેવે સરખરૂ કીસીકો વો ગલતાન કરે.
કીસીકો વો જનતમેં ઘરદે કીસીકો ઉકુ ઈમાન કરે;
કીસીકો મારે કીસે જીલાવે કીસીકો વો હેરાન કરે.
કીસીકો વો નાતવાં કરે ઓર કીસીસે સેર મરદાન કરે:
કીસીકો અકલોફ હમ કરે ઓર કીસીંકો વો નાદાન કરે.
કીસીકો વો જરદાર કરે ઓર મીસરકો વો ખાકાન કરે;
કીસીકો વો કર દેવેસરખરૂ કીસીકો વો ગલતાન કરે. ૧

ચોક ૧;

ચાહેતો ફુંકકે એક પલમેં કીસીકી ખાન કરે;
ચાહેતો નાગહાં ફના કીલ લાવો જમીન આસમાન કરે;
ચાહે તો એ વાંકો તોડકર વો હુકમ મેદાન કરે;
આગ આતશ કરદેવે ગુલનકો વો ગુલસ્તાન કરે.
કીસીકો દેવે હાથી ઘોડે કીસીકો વો હેરાન કરે;
કીસીકો વો કરદેવે શરખરૂ કીસીકો વો ગુલતાન કરે.

ચોક ૨.

ખુદા ઉસસે રેહતા હે દુર જો દીલમેં ફકરો ગુમાન કરે;
કીસીકો તાબર કરદેવે ઓર તાબરકો ઈનસાન કરે.
દીલ ચાહે તો બસતીકો પરીગેંકા વો પરસ્તાન કરે;
કીસે છુડાવે દ.મો બલાસે ઓર મુશકીલ આસાન કરે.
રકીબ રહેજાવે. દસત મલકર સહર જો વોહનતાન કરે;
કીસીકો વો કરદેવે સરખરૂ કીસીકો વો ગલતાન કરે. ૩

ચોક ૩.

બુતુકો પથર કરદે પથરકો મરજાન કરે;
ઉસકી યાદ યે જાનો જીગરસે ગ્રીબ કાશમ ઉરચાન્ત કરે.
આહુકો તાઉસ કરે વાદીકો બાગે રીદવાન કરે;
જીક ઉસ હમદમકી દીલોસે પીરૂ ઓર ઉસમાન કરે;
કાશીદાસપર રક્ષા નીશદીન શ્રી કીસ્ન ભગવાન કરે;
કીસીકો વો કરદેવે સરખરૂ કીસીકો વો ગલતાન કરે. ૪

રંગત ખડી.

શબભર એશમેં કટી પલંગપર યાર હમારા બગલમેં થા;
લુત્ફ હતા બતોંમેં ઉસીકી વો માહપારા બગલમેં થા.
કભી હાથ છતીયોંપે રખે ઓર કભી ગાલોંકો ચુમ રહા;
શરાબકા પ્યાલા લે શાકી મેહફીલ અંદર ઘુમ રહા.
ચડા ઇશકકા નશા વો ગીરદેમ, પ્યારોંકે ઝુમ રહા;
રહા વો સરસારનસેમેં જબતક બેમાલુમ રહા.
હીજાબમસે કરતા વો અબરૂકા ઇસારા બગલમેં થા;
લુત્ફતા બાતોંમે ઉસીકી વો માહપારા બગલમે થા. ૧

ચોક ૧.

તકાઇ અતલસકે ઉપર વો હસીન મહંમદ સોતાથા;
કભી નજરસે નજર મીલા વો ખુશી ખુશલહન હોતાથા.

શરારતસે ભરા હુવા ઉસફૂલકે બીજકો બાતાથા;
કભીતો વો ખુશ હોતા દીલમેં કભી કભી વો રોતાથા.
અપેશકી ચીજેં ધરી હુઇથી શૌલા શરારા બગલમેં થા;
ધુલ્ક ઉતા બાતોંમેં ઉસીકી વો માહુપારા બગલમેં થા. ૨

ચોક ૨.

સુતાથા એક બામકે ઉપર છટક રહીથી ચાંદની રાત;
મઝા વસ્લકા હોતાથા ઓર ચેનસે કટતીથી સબ રાત
નોશ કરે ઉસફૂતકે જામકો કરતાથા હસ હસકે બાત;
કભી લપટ જાતાથા ગલેસે કભી થામ લેતાથા હાથ.
કભીતો થા ગમગીન વો દીલમેં રીસકી સહારા બગલમે થા;
ધુલ્ક ઉતા બાતોંમેં ઉસીકી વો માહપારા બગલમેં થા. ૩

ચોક. ૩

કભી હીલાના પેહર પકડ સબ નીમ ખુરાસહન આતા થા;
આપ ભી ખાતાથા મેવા મિસ્ટાન મુઝે ખીલવાતા થા.
ચીલમનકે અંદર વો હરદમ ગલેસે ગલા લગાતા થા;
બહાર જોબનકા લુટતા ઓર દીલોજાનસે ચહાતા થા.
શેખ ઉસ્માન યું કહે મેરે વો જીગરકા ચારા બગલમેં થા;
ધુલ્ક ઉતા બાતોંમેં ઉસીકી વો માહપારા બગલમેં થા. ૪

રંગત ખડી.

હમ આશીક શાદીક હે હમકો તાગ ઝામસે કયા મતલબ;
જમાંનપે હે વીરદ ઉસ્કા કોઇકે નામસે કયા મતલબ.
ભુખ લગે તો ગમકો ખાવે આબો તામસે કયા મતલબ;
પ્યાસ લગે આંસુ પીવે કો શરકે જામસે કયા મતલબ.
તરક કીયા આપના વો બીગાના આઠોં જામસે કયા મતલબ;
દુર કીયા દુનિયાંકા ઝગડા સરંજામસે કયા મતલબ.
મારકે તન મન રીરતે હે હમ કો મુકામસે કયા મતલબ;
જમાનપે હે વીરદ ઉસ્કા કોઇકે નામસે કયા મતલબ. ૧

ચોક ૧.

તનહાઇ રેહેતેહેંહમ આલમ તમામસે કયા મતલબ;
છોડકે હમ બેઠે હશમતકો સુવે બામસે કયા મતલબ.
જાનકે બેઠે હસં બનાકે અઝ દહામસે કયા મતલબ;
અબીકો હમ યે કેસા સમજે ઓર સુબાશામસે કયા મતલબ.

હમતો હે ઉસ્કે ગુલામ હમકો ગુલામસે ક્યા મતલબ;
જબાંનપે હે વીરદ ઉસ્કા કોઇકે નામસે ક્યા મતલબ. ૨

ચોક ૨.

જાને હમ જાનાકો ઓર વો સીતા રામસે ક્યા મતલબ;
નહીં ગરજ હે મહાદેવસે રાધેસ્યામસે ક્યા મતલબ.
ક્યા મતલબ અસ્નાન કરે ઓર નંદ ગામસે ક્યા મતલબ;
અલગ સભીસે હમ રેહતેહેં ચારોં ધામસે ક્યા મતલબ.
અગરચે વો મીલ જાવે તો બારા ઇમામસે ક્યા મતલબ;
જબાનપે વીરદ ઉસકા કોઇકે નામસે ક્યા ગતલબ. ૩

ચોક ૩.

શેખ કાશમ ઉસ્તાદ કહે દુનીયાંકે દામસે ક્યા મતલબ;
મનમેં બસા હે વો મનમકાની રુવે બામસે ક્યા મતલબ.
હલાલકોબી છુવે નહીં હમકો હરામસે ક્યા મતલબ;
તલાશમેં ગુલરુકી ફીરે હમકો ક્યામસે ક્યા મતલબ.
શેખ ઉસમાન યું કહે હમકો રંજે અલમસે ક્યા મતલબ;
જબાંનપે હે વીરદ ઉસકા કોઇકે નામસે ક્યામતલબ. ૪

રંગત ખડી.

મારે નફ્સ કાફરકો હમને અપના જીના છોડ દીયા;
તસુવરમેં જાનાકે હમને એક જમાંના છોડ દીયા.
તોડ તાર જુન્નારકે વો તસ્બીરકા ફીરાના છોડ દીયા;
બાવન દ્વારે અડસઠ તીરથકા ભટકાના છોડ દીયા.
ગંગા જમનાં સરસ્વતી નરબદાકા બી નહાના છોડ દીયા;
ક્યા મતલબ અસ્નાંન કરે ઓર તીલક લગાના છોડ દીયા.
મન મસીદમેં રહેગત હમને બુત ખાના છોડ દીયા;
તસુવરમેં જાનાકે હમને એક જમાના છોડ દીયા. ૧

ચોક ૧.

ભર ભરકે રીંદોકો જામ વેહદતકા પીલાના છોડ દીયા;
મકદેકો પટક જમીપર ઓર મેંખાના છોડ દીયા.
મખારોસે અલગ રહે મેંકા પેમાના છોડ દીયા;
વેહદતમેં મદ હો સબને તકીયા ઓર સીરાના છોડ દીયા.
ઈસ ભસે ચંગે દીલકો આફતમેં ફસાના છોડ દીયા;
તસુવરમેં જાનાકે હમને એક જમાના છોડ દીયા. ૨

ચોક. ૨

પાસ એક મુદતસે ઉન બુત સીગોકે આના છોડ દીયા;
તરક કીયા મંદીરકો ધંટા ધડીઆલ હીલાના છોડ દીયા.
ખુને જીગરકો ખાતે ઓર વો તામકા ખાના છોડ દીયા;
પરીરૂને આલમકે બીચ મુરદોકો જીલાના છોડ દીયા;
ખાસ લગેતો ખુનકો પીતે આબોદાના છોડ દીયા.
તસુવરમેં આનાકે હગને એક જમાના છોડ દીયા. ૩

ચોક ૩.

નઈ દીનોકી દાનો ને મજ હબ્શી દાના છોડ દીયા;
હીજર હુવા અપનોંસે ઉસપે જીગર જલાના છોડ દીયા.
સેખ કાશમકે સરપે વો દોહે ગમ ઉઠાના છોડ દીયા
નાખવાદોંને ગાહાકીઝમેં અબ ચંગ બજાના છોડ દીયા.
સેખ ઉસમાનને આલમકા જુઠા પારાના છોડ દીયા.
તસુવરમેં આનાકે હગને એક જમાના છોડ દીયા. ૪

રંગત સાંકસ્તા.

રસીલી બન્સીકો તેરી સુનકે એ મેરા દીલનો હુવા દીવાના
અય નંદલાલા વો બીંદ્રાબનને મુજેતો આજે દે ફીર બજાના.
કહે લલીતા વો બીચ બનમેં રહુ મેં હરદમ હરી હરી મેં;
સુની બનક બંસીકી એસીતો બનકે બેઠી હુ બાવરી મેં.
કીયા હે કયાતુને એસા જાદુ બજાકે એસાહી બંસરીમેં;
બજી હે તેરી મધુરી બંસી કે જીસકે સુન્તેહી થર થરી મેં.
કહે વો સખીયાં કહાં મીલેગા જુગલ કીસોરી વોં ઠીકાના;
અયે નંદલાલા વો બીંદ્રાબનમેં મુજેતો આને દે ફીર બજાના.

ચોક ૧

તમામ સખીયાં દીવાની હોકર વો દીલસે રટતી હે તેરી માલા;
ન જાનું બંસી મેં કુચ કનેઆને બડકે એસાહી જાદુ ડાલા.
વો કાલા હે તુને નાગ જાકે હુવાહે જબસે એ રંગ કાલા;
તો લટકે કાનોકે બીચ કુંડલ વો બીજમેં કેહતે બીરજ બાલા.
ચંદ્રબલી ઢુંડે ઉસકો બનમેં કહાં મીલેગા વો નંદ કાંના;
અયે નંદલાલા વોં બીંદ્રાબનમેં મુજે તો આને દે ફીર બજાના.

ચોક ૨.

હે સરપે છતર વો બંસી વાલા ઉસે જો કેહતે હે નંદકે નંદન;

મુકટ બીરાજે હે ભીકુટીપે ક્યા ખુબ સોભીતહે ઉસકે બદન.
વો રાસમંડલ કીયા હે સખ્ખીયોસે ઉસકે કેહતે જગત વખન;
વો જાકે કંસકો માર ડાલા દીયાહે ભકતનકો ઉસને અન ધન.
ખુશી એ હોજાવે જગત સારી તુ રાગ બંસી મેં એસા ગાના;
અયે નંદલાલા વો બીંદ્રાબનમેં મુજેતો આને દે ફીર બજાના.

ચોક ૩.

એ મોઈ સખ્ખીયાં તમાંમ તુને ક્યા શબ્દ બંસી મેં એ ઉચારા;
તો તુને બસમે સબીકો કીને એ મંત્ર બંસીમેં પડકે મારા.
રટ હે રટના એ દીલસે તેરી રૂપી મુની ઓર એ જગત સારા;
અધીન કેહતેહે દાસ કાશી સખુન એ ઉસમાંકા હે રા ખારા:
કે સેખ પીરૂ રીકરતા એસા એ કીરનલીલાકે બીચ ગાના.૪
અયે નંદલાલા વો બીદ્રાબનમેં મુજેતો આનેદે ફીર બજાના;

સીકસ્તા.

મેં તુમ પે વારી એ નંદલાલા એ મેરા દીલતો તુમસે માના.
ચલ બીંદ્રાબનમેં બજન લે બસી જરા બજા લે ન દીલ દુખાના;
એ સારી ગવાલન વો ખુશ હો દીલમે લીબાસ પેનાહે સબ જરીકા
વો સારી સખ્ખીયાં કહે ઠીકાના કહાં મીલેગા કીશન હરીકા
જબાંસે ઉસકા બયાં કરૂં ક્યા થારગ ઈંદ્રકા પસ પરીકા;
વો બનમેં ગુંજી સુના અવાજા આયા કાનમેં વો બંસરીકા
ઘર ઘરસે નીકલી વો સારી સખ્ખીયાં વો દાસ વીઠલકે પાસ જાના:
ચલ બીંદ્રાબનમેં બજા લે બંસી જરા બજા લે ન દીલ દુખાના

ચોક ૧.

વો નીકલી ગોકુલસે સબગવાલન એ દેખો અબ બીંદ્રાબનમેઆઈ
ઠારે કનૈયા વો ઘાટ જમનાકે ઉપેદરશન મોહનકે પાઈ.
વો બંસીબટપે કનૈયા તુને મધુરી બંસીકો ધર બજાઈ;
વો ગેરી બંસી બજી તુમારી વો બીચ બનમેં કુંવર કનાઈ.
એ તેરી બંસીકો નંદલાલા વો બીચ કુંજમેં ફીર સુનાના;
ચલ બીંદ્રાબનમેં બંજાલે બનસી જરા બન્સી ન દીલ દુખાના.

ચોક ૨.

વો બીંદ્રાબનમેં અજબ ઠાઠસે ખડા રહાહે વો નંદલાલા;
વો સરપે છતર બીરાજે જીસકે હે કાંન કુંડલ ગલેમેં માલા.
યા કુસનો ઉસકા અજબ રંગીલા વો ચંદ્રકા પસ પડે ઉજાલા;
વો સારે બનકી ચરાવે ગોઆં હસે જો કેહેહે બંસી વાલા.

એ તેરી બંસી સુનીથી મંને કીયા ત્યાગન વો પીના ખાના;
ચલ બીંદ્રાબનમેં બજા લે બંસી જરા બજા લે ન દીલ દુખાના.

ચોક ૩.

ગુલાબખાં ને ખુશી કરી અંજે મનકો ચોતાલા ચંગ બજાકે;
યે સારી ગુજરાત વો ઘેરી બનમેં કનૈયા બસીમેં તાંન ગાકે.
લે જવાબ તેરા ઘુ રખદે પેરા એ પુકતે મીસરે રખે જમાકે;
કે ખાનમહમદ અદુએ મેરે ભગે હે દંગલસે રસક ખાકર.
એ સેખ ઉસમાન બી ઘુરા ગાતે સદાવો મરદોંકા રખતે બાંના;
ચલ બીંદ્રાબતમેં બજાલે બંસી જરા બજા લે ન દીલ દુખાના.

સીફરેતા.

કાંના જસોદાકે લાલ હમકો સુનાદે બન્શી બજાકે પ્યારે;
ખડે સુનીંગે યે તેરી બન્સી કનૈયા ગોપી ગવાલ સારે.
ગમાઇ શુધબુધ એ તનકી સારી યે ચોટ મેરીહી તનમેં લાગી;
ઘરઘરમેં સારી ફીરી ગવાલન એ તેરી બન્સીકો સુનકે જાગી.
ન કામ સુઝે કીસી તરાંસે વો સારી સખીયાં વો બનમેં ભાગી;
ચમક રહીહે યે તેરી બન્સી વો દાન સખીયોંકે પાસ માગી.

શેર.

છોડકે સબ કામકો સખીયાં વહાંપે આઇજી;
જાનકો કુરબાન કીયા દરશન મોહનકે પાઇજી.
ઝટ ચીર મોહનને ખીંચા ઉસકા કીયા ના દીલમેં જરા બીચારે;
ખડે સુનીંગે યે તેરી બન્સી કનૈયા ગોપી ગવાલન સારે.

ચોક ૧.

ટાલકે ઉસમંસે સારી સખીયાં યે દેખો કાનાને બનમેં ઘેરી;
ઠઠોલી ના કર અયે નંદકે નંદન કહું સુનો અનો બાત મેરી.
ડીગેહે ઇંદરકે સબ યે આસન એ માગ મોતીકી સબ બીખેરી;
ઢલી હે સાંચેમેં તેરી સુરત વો દેખ આઇ હું સોસો ફેરી.
આણવટ બીછવે પેહેનકર ચલતી અદાસે ચાલજી;
તારોંકે માફક હુશનો તેરી સુરખ દોનોં ગાલજી.
થરક ગયા દીલમેં નાગ કાલા ચરનમેં આકે ગીરા તુમારે;
ખડે સુનીંગે યે તેરી બન્સી કનૈયા ગોપી ગવાલ સારે.

ચોક ૨.

દમાલ બન્સીકો ફીર સુનાદે યે દીલમેં લવ અબ લગી તુમારી;
ધરીહે મુખપે જો તુને બન્સી તુમ હમસે જીતે હમ તુમસે હારી.

પકડકે બાહીયાં ન રોકો હમકો યે બાત ન માનો કીશન મોરારી.
ફીરકેભી બજાવે યે તેરી બનસી સુનું તો મેં તુમપે જાઊં વારી.

શેર.

બોલ કુચ કાના તેરી બાતોંકા હમકો પ્યાર હે;
ભુલ મત જાના યે દીલ સખીયોંકા ઇન્તેજાર હે.
મધુરી બન્સી બજાવે કાના ફરી સુનીબી વો સુનકે હારે;
ખડે સુનીંગે યે તેરી બન્સી કનૈયા ગોપી ગવાલ સારે.

ચોક ૨.

રાગ કહો એસા કોઈ પ્યારે કે જીસમે આવે મજા વો તાલે;
લખું કતેરંગી જમાંકુ મીસરે યે બીચ દંગલમેં ગાવ ખેયાલે.
વલે નહીં એક સખુન હમારા જો તુમસે જાનો યે કલગીવાલે;
સુમાર કરલે તુ દીલકે અંદર હે મીસરે સાચકે બીચ ઢાલે.

ચોક ૩.

હે એ રંગી છંદ અબ ઈસપે લગા અબ ધીયાનજી;
આજ મેહફીલમેં સુનાતે છંદ શેખ ઉસમાનજી.
ગુલાબખાંને જમાયે દેખો એ મીસરે ચુનચુનકે ન્યારે ન્યારે;
ખડે સુનીંગે યે તેરી બન્સી કનૈયા ગોપી ગવાલ સારે.

સીકસ્તા.

કનૈયા તુને બજાકે બન્સી નીકાલા જમનાંસે નાગ કાલા:
ખેયાલ બન્સીમેં કુચ સુનાકે વો સારી ગવાલનપે ફંદ ડાલા.
ગીરીહે આકર ચરનમે તેરે તમામ સખીયાં વો નંદકે નંદન;
ઘીસાકે તેરી વો ભ્રકુટી લગાતે ચાહતસે ચોંઆ ચંદન.
નીસાર કરતી હે જાન સખીયાં સલુની સુરતપે તેરી કદન;
ચરાવે ગઉઆં વો બનમેં જાકે યે ડાલા સખીયોંપે પ્રેમફંદન.

શેર.

છલ બનાકે બસ વો છલીએને એ મનકો હરલીયા;
જુગતસે બન્સી બજાકર ચલીતર એસા કીયા.
ઝુકાકે ડાલી કદમપે ચડગયે કે જીસકો કહેતે હે બન્શીવાલા:
ખેયાલ બન્શીમેં કુચ સુનાકે વો સારી ગવાલનપે ફંદ ડાલા.

ચોક ૧.

ટટોલકે તુને બ્રીજબાશી રંગીલી સખીયાં અલગ નીકાલી;
હમારા ઠગીયા ન તોડ માલા નહીતો મેં તુજકુ દઊંગી ગાલી.
કરે ન કેતેહ જુગલકીશોરી વો દેખ ચડગયે કદમકી ડાલી;

ઠસાહે ચેહરેપે ચાંદ તેરે વો નાથ નાગનકો સાયે કાલી.

શેર.

તાન બન્સીમેં રશીલી નંદ કહાનાને સુનાઈ હે;
થરથરે સબ દેવતા ઓર રાગની રંગીન ગાઇ હે.
દીયાહે અનધનકો ધન યે તુને કે જાકે કંસાકો માર ડાલા;
ખેયાલ બન્સીમેં કુચ સુનાકે યે સારી ગવાલનપે ફુંદ ડાલા.

ચોક ૨.

ધુની હે જમનાંકે તીર બન્સી ઉઠાકે એસી બજાઈ તુને;
પુકારી સખીયાં તમામ બનમેં ધરન કયા બન્સીમેં ગાઇ તુને.
ફીરેહે દીવાની બનકે સખીયાં યે તનકી સુધબુધ ભુલાઇ તુને;
બજીહે બનમેં તેરી બન્સી ન ફીરકે એસી બજાઇ તુને.

શેર.

ભેરવી બન્સીકે અંદર જો સુનાઇ રસભરી;
મોહ લીયા દીલકો મેરે એસી બજાકે બન્સરી.
યું બોલે કાના સુનોરી સખીયાં અબી મેં ડાલુંગા તોડ માલા;
ખેયાલ બન્સીમેં કુચ સુનાકર યે સારી ગવાલનપે ફુંદ ડાલા.

ચોક ૩.

રસીલા સુનકે યે છંદ મેરા દમેહે દુશમન વો દીલકે અંદર;
લેકીન યે કાશમકે નુકતે સુનલે તો દાગ પડ જાવે દીલકે અંદર.
મીસાલ રખ તુ જહાંમેં સબસે યે ગુલસે જાતાહે ગીલકે અંદર;
સલુની સુરત હે જીસકી સખીયોંકો લે ફીરતા હે બગલકે અંદર.

શેર.

હે સુદા દંગલકે અંદર મુહ છુપાકર રેહ ગયે;
અબ નહી ચલતા હે બસ ગરદન ઝુકાકર રેહ ગયે.
મકાંપે જાના હે તુજકો મુશકી પડાહે ઉસમાંસે આજ માલા;
ખેયાલ બન્સીમેં કુચ સુનાકર યે સારી ગવાલનપે ફુંદ ડાલા.

હુન મેરીજાનકી રંગત.

જીસ જગેપે વો રેતા મેરા દીલ જાની મેરી જાન,
વહાં અવલીયા વો પીર નહીં;
લેલી નહીં મજનુ બી નહીં ઓર રાંઝા હીર નહીં.

ચાંચર ભુચર ઝીન મુન ઓર અગોચર મેરી જાન,
વહાં જમનાકા નીર નહીં;
નહીં વહાંપર કલંક હે ઓર પીર ફકીર નહીં.
નલ દમન ઓર નહીં હે સીસસી પન્નુ મેરી જાન,
વહાપર પ્પીરંજ સીર નહીં;
ઇસ્ક નહીં માશુક વો ઓ ચાસકકી તસ્વીર નહીં.
તેગ નહીં ઓર તબર નહીં ઉસજાપર મેરી જાન,
ઢાલ જમધર સમશીર નહીં;
લેલી નહીં મજનુબી નહીં ઓર રાંજાહીર નહીં. ૧

ચોક ૧

કાલબીધન ઓર નહીં વહાં મરીયચ હે મેરી જાન,
ઉસ જગેપર બક્ષબીર નહીં;
બરછી નહીં ભાલાબી નહીં ઓર સનાનો તીર નહીં.
કજા નહીં ઉસ જગોપે જા શકતાહે મેરી જાન,
ઉસ જગોપે રણુ ધીર નહીં;
મકાં નહીં દોસ્તાં નહીં માલો જાગીર નહીં.
નહીં વહીં ખાંના પીના મીલતા હે મેરી જાન,
વહાંપે દાસ કબીર નહીં;
લેલી નહીં મજનુબી નહીં ઓર રાંજાહીર નહીં. ૨

ચોક. ૨

હુકમ નહીં હાકમ નહીં ઉસજાપર મેરી જાન,
વો રાજા ઓર વજીર નહીં;
સીતા નહીં લછમનબી નહીં ઉસજા રઘુબીર નહીં.
જાલી નુસ ઓર વો હકીમ લુકમાકી મેરી જાન,
વહાં ચલી તતબીર નહીં;
નહીં વહાં ઉમરાવ વો આજીજ ઓર અમીર નહીં.
કયા મજા લજાસકે કોઇ ઉસજાપર મેરી જાન,
ફકીરસ્તોંકી તોફીર નહીં;
લેલી નહીં મજનુબી નહીં ઓર રાંજાહીર નહીં. ૩

ચોક ૩.

દાર નહીં મનસુર નહીં ઉસજાપર મેરી જાન,
વહાં ખાબે તાબીર નહીં;
કલમ નહીં કીરતાસ નહીં કીસકે તેહરીર નહીં.

દેખાતો ઉસકાર ઉજાડ દેખા હૈ મેરી જાન,
જહાંપર આલમંગીર નહીં;
ખુલ્દ નહીં હાવીયા નહીં ઉસકા અકસીર નહીં.
ઉસમાન કહે ઉસ જગે હૈ પાક પયંમ્બર મેરી જાન,
ઓર વો બદ્રેમુનીર નહીં; ૪
લેલી નહી મજનુબી નહી ઓર રાજા હીર નહી.

હુનકી શંગત

લાસરી કલા નીસાનહે જીસ જાપે મેરી જાન,
વહાં માહે ખુરશીદ નહી;
વહાં ફના રીજ્ઞાહે જહાપે વો વાહીદ નહી.
નહીં વહાંપે શક્તી ઓર શંકરહે મેરી જાન,
વહાં વો ક્રીશ્ન મારાર નહીં;
બ્રહ્મા બીશ્નુ મહેશ રામા અવતાર નહીં.
નહીં ઉસ જાગાપે સેવાલા હે મેરી જાન,
વો મસજીદ ઓર મીનાર નહીં;
વહાંપે વેરાહે જીસ જગાપર દીલદાર નહીં.
ના ઉસી જગાપે સોરીદાં બુલ બુલ હે મેરી જાન,
ચાહ ઓર શેખ ફરીદ નહીં;
વહાં ફના રીજ્ઞાહે જહાંપે વો વાહીદ નહીં. ૧

ચોક ૧.

નહીં વહાંહે બ્રહ્મકુંડ થરનીધર મેરી જાન,
વો રામેશવર હરદ્વાર નહીં;
નહીં વહાં આબે કોસર બાગે ગુલજાર નહીં.
વીસ્નુરૂપ સુરનર ઓર પાચે પાંડવ મેરી જાન,
ઉસ જેગા ઉપર નાર નહીં;
સમસ નહીં મનસુર નહીં ઉસ જગોપે દાર નહી.
બુત સીગોંકા ઓર ના બુત પરસ્તકા ઘરં હે મેરીજાન,
મેરી જાન, ઉસ જગાપર આબીદ નહીં;
વહાં ફન રીલ્રા હે જહાંપે વો આબ્બીદ નહીં. ૨

ચોક ૨.

નહીંહે રેહા નહીં વહાં સુમ બુલહે મેરી જાન,
વહાં સરવે સમસાદ નહીં;
બરક નહી ઓર બરાં નહી ઉસ જગોપે રાદ નહી.

કદ્રસી નહી કુમરીયાં નહી ઉસ જાપર મેરી જાન
વહાં માંની મેં જાદ નહી;
કેસ નહી ઉજરાબી નહી સીરી ફરહાદ નહી.
નાનસી મહે નાસમી મહે ઉસજાપે મેરી જાન,
ઉસ જગા પીર મુરીદ નહી;
લહાં ફના રીલ્લા હે જહાંપે વો વાહીદ નહી. ૩

ચોક. ૩

નહી ઉજાલા નહી વાં અંધેરા હે મેરી જાન,
વો ખામા ઓર ફીરતાર નહી;
સીવા માહમદકે ઉસકો ફીસકા વીસ્વાસ નહી.
તનહાઇહે વો લા મકાનકે અદર મેરી જાન,
ઓર કોઇ ઉસીકે પાસ નહી;
પીર નહી ઉસમાંન નહી ઓર કાશીદાસ નહી.
ગુમાન નહીહે અકલો ફહમકા ઉસ જા મેરી જાન,
ફીસીકી દીદ સુનીદ નહી;
વહાં ફના રીલ્લા હે જશાપે વો વાહીદ નહી. ૪

હુનકી રંગત.

એક સમે પાસ આયેથે પારવતીકે મેરી જાન,
કહા બેઠો નારદ ગ્યાની;
અમરકથાકી બાત તુમને શંકરસે જાની.
ઈતનેમં કહીંસે મહાદેવ આતેથે મેરી જાન,
કહા ગવરાને સુનો શંકર;
યે રૂંઢ માલા કહાંસે લાયે તુમ આલસ અમર.
અવતાર તુમારે ઈસમં ભયે બહુનામી મેરીજાન,
કહા શકતીકો સમજાકર;
અમરકથા જો સુને તો વો તરજાવે ભાઉસાગર.
કહા શીવને તુમકો સભી એ બાતં મેરી જાન,
કેહ ગયે નારદ તુફાની;
અમરકથાકી બાત તુમને શંકરસે ના જાની. ૧

ચોક ૧.

ગઈ જબ મધરાત ઉઠા વો શંકર મેરી જાન,
લીયા તરશુલ કરમં ચકર;
સુનકે ગુરના ભગે સભી જંગલકે વો જનાવર.

પોપટકે છંડ રેહ, ગયે કહીં માલોમેં મેરી જાન,
વો થે બડ બીરછાકે અંદર;
કથા સુનાઊં તુમકો ગુફા અંદર ગવરીશંકર.
મહાદેવને શકતીકો ફરમાયા મેરી જાન,
કથા સુનીયે શકતી રાની;
અમરકથાકી બાત તુમને શંકરસે ના જાની. ૨

ચોક ૨.

શકતીકો લે ગયે નાઠા ગુફાકે અંદર મેરી જાન,
કથાકો લગે વો સુનવાને;
થોડી સુની ના સુની લગી ગવરાકો નીંદ આને.
જો અમરકથાકો સુને અમર હો જાવે મેરી જાન,
કથાકો લગે વો ગુન ગાને;
છંડ થે સુગાદે હાં હાં લગે વોં ફરમાને.
સજીવન હોકર વો ઉડ ભાગા હે,
લે ગયા એ અમરત બાની;
અમરકથાકી બાત તુમને શંકરસે ના જાની. ૩

ચોક ૩.

ભાગા જાતા હે આગે આગે સુગ્ગા મેરી જાન,
પીછે લાગે શંકર દાતા;
હે એ હમારા ચોર અમરપદવી લેકર જાતા.
પીછે ફીરકે દેખે તો શીવ આતેહે મેરી જાન,
દેખકર દીલમેં ગભરાતા;
સાત દીપ નવ ખંડ પ્રથવીમેં વો ભટકાતા.
સુગાને કહાકે ઉસી જગેપે જાઊં મેરી જાન,
ઉસીકે દીલમે એ ઠાની
અમર કથાકી બાત તુમને શંકરસે ના જાની. ૪

ચોક ૪.

પુન્ય કરતીથી વો આદેશ અમરકી મેરી જાન,
બ્રાહમનકી વો નારી થી;
મુખ્ખા કમલ ફેલાકે ઉસને અસતુન ઉચારી થી.
સમાયા સુખા ઉદ્ર કમલકે અંદર મેરી જાન,
વોહી એક જગાપે ઠાડીથી;
અમરકથામેંસે એ બીના પીરને ઉતારી થી.

ઉસમાન કહે જો અમરકથા સુનપાવે,
મહા મુક્તીકી હે યે નીશાની;
અમરકથાકી બાત તુમને શંકરસે ના જાની.

(ગુજરાતી ભાષા.)

રંગત ઠુન.

બનસી બજાડી હરી એ મન હર લીધા માહારાજ;
તમો વનના વનવાસી છો.
જોતી સરૂપમ નાથ નીરંજન દસ અવતારી છો;
ખભે કામલી હાથ લાકડી લેઈને માહારાજ.
કુંવર ગાવાંને ચરાવે છે;
ચોરી કરીને જસોદાનો દધી માખણ ખાવેછે.
મીઠી મીઠી પ્રેમ ભરી મુરલીયાં માહારાજ;
નીકટ જમનાંના બજાવેછે.
નાથ સાંભલો તમારા વતરક દલ હરખાવે છે;
સગુધારણ કરી લીધો નખ ઉપર ગીરીવર માહારાજ.
તમો પરભુ ગીરધારી છો;
જોતી સરૂપમ નાથ નીરંજન દસ અવતારીછો. ૧

ચોક ૧.

તમારા દરસન કાજ ફરૂં વનવનમાં માહારાજ;
તમો તે કુંવર કનાઈ છો;
હીતના હીતકારીછો તમો પ્રભુ સુખદાઈ છો;
મોર મુકટ માથેછે નાથ તમારે માહારાજ.
તમો જીવન મુનરાઈ છો;
નંદાના છો તમેં બાલ તમો બલદેવના ભાઇ છો.
પ્રકાશ થયા ભાંદરવા સુદ આટમીના દીન માહારાજ;
તમેં તે કુંવર બીહારી છો.
જોતી સરૂપમ નાથ નીરંજન દસ અવતારી તો; ૨

ચોક ૨.

તમારી સુરત જોઇ નાથ ભાગી છે માહારાજ;
ભુખને તરશ સીરી ઘનસ્યામ.
કેમ એકલડી મુકીને ગયા છો ગોકલીએ ગાંમ;
રાત દીવસ હું તો જપુંછું હીતથી માહારાજ.

હું સમરૂ નંદલાલને નામ;
તમારા વતરફ હવે સુજતો નથી ઘરનાં કાંમ.
હું સરણાંગત દાશીહું નાથ તમારી માહરાજ;
તમો તો કીશ મોરારી છો.
જોતી સરૂપમ નાથ નીરંજન દસ અવતારી છો. ૩

ચોક ૩.

તમારી સુમરન રૂપી મુની સુમરે છે માહરાજ,
ભીરકુટી તીલક લગાવે છે;
નીત ઉઠીને તમારો ગુણ કાશીદાસ ગાવેછે.
તમારા ચરણમાં આવીને પ્રભુજી માહરાજ,
તે બેહુચર શીશ નમાંવ છે;
માખણ મીસરી દુધ હરી નીત પાવે છે.
રખશા કરો ઉસભાંનપે તમો નારાયણ માહરાજ,
તમો હીતના હીતકારી છો;
જોતી સરૂપમ નાથ નીરંજન દસ અવતારી છો. ૪

હુનકી રંગત

હરીન ગુંજસા નહીહે દેહ રોહરમમે મેરી જાન,
નહી કોઇ જમી જમનમેં હે;
ઉસકી શાન કાસાની વો ચરખે કોહનમેં હે.
તેરા ચરચાં હે નખલે ચમનકે અંદર મેરી જાન,
મન મકાની તુ મનમેં હે;
તુહી બોલના ઘટ ઘટ મે ઓર પાંની પવનમેં હે.
અગન લગી હે ઝપકસે તેરે જીસદમ મેરી જાન,
મહરકે હરકે કીરનમેં હે;
જબીપે કુલી સફક ખીલા ગુન્યા વો દહનમેં હે.
ચારો કીતાબોમેં હે સના ખાલીકકી મેરી જાન,
બેદ ચારો હર બરનમેં હે;
ઉસકી સાનકા સાની નહી વો ચરખે કોહનમેં હે. ૧

ચોક ૧.

હજારો અસીક કરે હો ફાસક દેખે મેરી જાન,
ભટકને રહે જતનમે હે;
તેરી કસમ હે તેરા તસુવર એ દીલ દમનમેં હે.

કહીંહે તનપે બંરેમ રમાએ દખે મેરી જાન,
જટપે જાકે જાપ બનમેં હે;
ગલેમેં ડાલે માલા મગન વો તેરે ભજનમેં હે.
જખાંબંદ હે સનામેં ઉસ દીલબરકી મેરી જાન,
નહી ગરેતાબ જહનમેં હે;
ઉસકી સાનકા સાની નહી વો ચરખે કોહનમે હે. ૨

ચોક ૨.

તુઝકો ગુલશનમેં ઓર બનમેં દેખા મેરી જાન,
તુહી વો ગુલ સોસનમેં હે;
તુહી હે ચારો દીશામેં જાહર હે તીરી ભવનમેં હે.
ઓર ઉસીકો દેખા નજર ઉઠાકે હમને મેરી જાન,
ઓર વો રૂએ સગનમેં હે;
સીમરઘમેં તુ ગુલોમેંહે તુ નખલે ચમનમેં હે.
નારસે ઇબરાહીમકો તુને બચાયા મેરી જાન,
ઓર તુ આયા અગનમેં હે;
ઉસકી સાનકા સાની નહી ઓર ચરખે કોહનમેં. ૩

ચોક ૩.

રસાલગીર બંસીમેં ઉસે દેખા હે મેરીજાન,
રહારમ તુહી તુકનમેં હે;
તુહી હે હામીકાર મેહરે બખ્શીસ હસનમેં હે.
તુહી હે સુરી ઓર તુહી હે મસ્તાં મેરી જાન,
વો કાશામ તેરી રટનમેં હે;
કાશીદાસ આધીન સદા તેરી સુમરનમે હે.
પીરૂ કહે એ હમને ખુબ દેખા હે મેરી જાન,
લુત્ફ ઉસમાકે સખુનમેં હે;
ઉસકી સાનકા સાની નહી ઓર ચરખે કોહનમે હે. ૪

હુસ્નકી રંગત.

શોભા હે ચીન્ધીયાં શમા રોસન હે મેરી જાન,
શીકલે તેરી નુરાની હે;
લાસરીખ લા નીશાન હે ઓર તુ લાસાની હે.
ફુલા ફુલા વો નખલ ચમનકે અંદર મેરીજાન,
ગુલોમેં ગુલખંદાની હે;

ઉમતે અ શીપે વાહદાકી મહેરબાની હે.
લગા મારને માજે એ દીલ દરીઆ મેરીજાન,
દીલપે જોશે તુ ગીયાની હે;
દેખ ચશમ નરગસી હુવા ખંજનુ ગીરીયાની હે.
જુલ્ફ અબરી દેખ દીલપે સુમબુલકે મેરીજાન,
હુઇ અજબ શેહેરાની હે
લાસરીખ લાનીશાન હે ઓર તુ લાશાની હે ૧

ચોક ૧.

જીસ જગેકે ઉપ્ર નહી મેરા દીલબર હે મેરીજાન,
હેતો ઉસ જગેપે ફાની હે;
ખીજલ ઉસીસે જલે ખાન મુસફ કીનીયાની હે.
કર ભુલ્ફ કરમ શાકીને મુઝે પીલવાઇ મેરીજાન;
મયે ભરકે રીન્દાની હે·
છીપા હુવા પરદે હીજાબમેં ગુન્ચે દહાની હે.
કોનસા વો દીલ હે ઉસ દીલકે અંદર મેરીજાન,
નહી મેરા દીલજાની હે;
લાશરીખ લાનીશાન હે ઓર તુ લાશાની હે. ૨

ચોક ૨.

ખાક લગાકર પાયા કીસીને યારો મેરીજાન,
ઉસકા દરજજા સુલતાની હે;
તેરે ઇસ્કમેં હે તો કોઇ સીને ખીરીયાની હે.
ગુલશને યે આલમમેં ઉસ ગુલકો દેખા મેરી જાન,
ઉસીપર જાન ફીસાની હે;
મુસાબી કરતેહેં ઉસકે દરકી દરબાની હે.
ચમક રહીહે જોરે જબીકે ઉપર મેરીજાન,
ઉસકી રોશન પીશાની હે;
લાસરીખ લાનીશાન હે ઓર તુ લાશાની હે. ૩

ચોક. ૩

લબજ યે રંગી હે શેખ ઉસમાકે મેરીજાન,
હેતો આયતે કુરાની હે;
મજ્નુન સુનકે કાશમકે હુઈ ગાહફીલ મસ્તાની હે.
ગુજર નહી ઉસ જગેપે હુર મલકકા મેરીજાન,
જહાં વો રાજે નેહાની હે;
સનામેં તેરી જીગર કલમકા પાની પાની હે.

પીર કહે આંખોંકી ચોટકે અંદર મેરીજાન,
દવા વો શાહે જહાંની હે।
લા સરીખ લા નીશાન હે ઓર તુ લાશાની હે ૪

રંગત દુજી.

હરદ્વાર ઓર કાશી બનરસ દેખી મેરીજાન,
વો બીંદરાબનકો દેખ ચુકે;
ગોકુલ મથુરાં પુસ્કરમા કુંજનકો દેખ ચુકે.
ધરનીધર ઓર ભુનેસરકો દેખેહે મેરીજાન,
વો નવનાથનકો દેખ ચુકે;
તીરવેની ગોમતી વો ગંગા જમનકો દેખ ચુકે.
ઇંદ્રજીત એહરાવન મેહરાવનકો મેરીજાન,
વો દસકંદનકો દેખ ચુકે;
નીકટ વો જમનાજીકે નદકે નંદનકો દેખ ચુકે.
જગંનાથ ઓર પારસનાથકો દેખેમેરી જાન,
રામ લછમનકો દેખ ચુકે;
ગોકુલ મથુરાં પુસ્કરમા કુંજનકો દેખ ચુકે. ૧

ચોક ૧.

મક્કા મદીના હીંગલાજ દેખી હે મેરી જાન,
ચીન લંદનકો દેખ ચુકે;
પુરબ પચ્છીમ વો ઉત્તર દખનકો દેખ ચુકે.
જોગી જંગમ ઓર તપધારી દેખે મેરી જાન,
વો અહરાબરનકો દેખ ચુકે;
નંદગામ બરસાના ઓર મધુબનકો દેખ ચુકે.
રાજા વીક્રમ રાજા ઇંદ્રકો દેખે મેરીજાન,
વો ઈંદ્રાસનકો દેખ ચુકે;
ગોકુલ મથુરાં પુરકરમાં કુંજનકો દેખ ચુકે. ૨

ચોક ૨.

મસજીદ ઓર બદરીનાથકો દેખે મેરીજાન,
વો મન મોહનકો દેખ ચુકે;
સરગ મરત પાતાલ દો તીનો ભવનકો દેખ ચુકે.
તીરથનીમેં જાકર અબ મુંડ મુડાયે મેરીજાન,
વો નારાયનકો દેખ ચુકે;
સીલકોટ બન્સીબટકો અનધનકો દેખ ચુકે.

અસ્નાન કીયે નરમદા વો રેવાજી મેરીજાન,
વો તીરભોવનકો દેખ ચુકે;
ગોકુલ મથુરાં પુસ્કરમા કુંજનકો દેખ ચુકે. ૩

ચોક ૩.

ઈશ ગોપીયાં ઓર તમામ ગઉઆંકે મેરીજાન,
વો દુખ ભંજનકો દેખ ચુકે;
લંકાંકો સીતાકો ઓર ભવીક્ષનકો દેખ ચુકે.
મહાદેવ ઓર પારવતીકો દેખી મેરીજાન,
વો જગજીવનકો દેખ ચુકે;
શેખ કાસમ કહે તેરી શાયરીકે કુંનકો દેખ ચુકે.
ઉસમાન કહે મેં દોનોંસે વાકેફ હું મેરીજાન,
બનારસ ગંજનકો દેખ ચુકે;
ગોકુલ મથુરાં પુસ્કરમા કુંજનકો દેખ ચુકે. ૪

ફુલકાં રંગત.

તખ્તે ચમનમેં આકે હમને હરસુ મેરીજાન,
વો સુમબુલ સાયાકો દેખ ચુકે;
કહીં જગે સેવતી કહીં રેહાંકો દેખ ચુકે.
કાસી જગે મોગરા મોતીયા દેખા મેરીજાન,
જુલફ પેચાંકો દેખ ચુકે;
તખ્તે જમીંપે કહીં તરેકા ગુલાં દેખ ચુકે
કહીં સીગર ઓર કહીંપે બદે ગજનુ મેરીજાન,
વો બુલબુલ નાલાં દેખ ચુકે.
કહીંપે ઉજડા કહીં બાગ રોંદવાંકો દેખ ચુકે.
એક નજર ઉઠાકે લગને વો ગુલીસ્તાંમેં મેરીજાન,
વો ગુલ અનવાકો દેખ ચુકે;
કહીં જગે સેવતી કહીં રેહાંકો દેખ ચુકે. ૧

ચોક ૧

ઓર કહીં કેતકી કહીંપે બેલા દેખા મેરીજાન,
સરવે સામાંકો દેખ ચુકે;
કહીં દેવ પરીયાં ઓર જીન્નો ઇનસાંકો દેખ ચુકે.
તોર હત ઓર ઈનજીલ રગલ જબુરે મેરીજાન,
દફતરે કુરાનકો દેખ ચુકે,
ઓર તલાશે યારમેં ન્યસતાંકો દેખ ચુકે.

નજર આરકે આલમકે અંદર હમને મેરી જાન,
હરેક એવાંકો દેખ ચુકે;
કહીં જગે સેવતી કહીં રેહાંકો દેખ ચુકે. ૨

ચોક ૨.

નખશ મે તાબુતમેં જાકર દેખા મેરીજાન,
વો ગુલખંદાકો દેખ ચુકે;
વીસાલમેં જાના કેહુકે મેહાંકો દેખ ચુકે.
ગીતા ભાગવત એ હમને દેખી હે મેરીજાન,
અઠરા પુરાનકો દેખ ચુકે;
સુરેયેકે ઝુમરકો સમસ્તુ અકરાંકો દેખ ચુકે.
કહીંપે તેહ ઉસ્સરાકા હમને દેખી મેરીજાન,
બરક બારાકો દેખ ચુકે;
કહીં જગે સેવતી કહીં રેહાંકો દેખ ચુકે. ૩

ચોક ૩.

આંખોમે ચશ્મ સાગરકો હમને દેખેહે મેરીજાન,
ભરતા મંગાકો દેખ ચુકે;
ઉસકે તસુવરમેં હમ અરજો શમાંકો દેખ ચુકે.
કાશમેડો કહીંપે કાસીદાસકો દેખે મેરીજાન,
કહી ઉસમાંકો દેખ ચુકે;
દેહરે યે આફાકમેં પીરોં જવાંકો દેખ ચુકે.
અડસઠ તીરથ ઓર ચારોં ધામકો દેખે મેરીજાન,
મુલકે ખાકાંકો દેખ ચુકે;
કહીં જગે સેવતી કહીં રેહાંકો દેખ ચુકે. ૪

રંગત ઠુમરી.

એક સમે દ્વારકાંસે વો નાથ નારાયન મેરી જાન,
હરી ડાકોરમેં આયેથે;
ગંગાબાઈ ઓર બોડાણેકે વો મનમેં ભાએ થે.
ભગત જરા સુન લેના ઈશ્વર ચીત ધરકે મેરીજાન,
એક દીનકી કેહતા હું બાત;
બોડાનાને જોડે એક દીન હરીકે આગે હાથ.
મેરી અવસ્થા હુઈહે નાથ નીરંજન મેરી જાન,
ચલો ઠાકોરજી મેરી સાથ;

કવીતા.

દો મહીનેમેં તલાવ ખુદવાયા;
મુરતી દેખ ખંડત હરેક પસ્તાયા.
દ્વારકાંકો તજકે ડાકોર બસાયા મેરીજાન,
કામ દીલમેં પસ્તાએ થે;
ગંગાબાઇ ઓર બોડાનેકે વો મનમેં ભાએથે. ૧૨

ચોક ૬.

દરસનકે કાજ ડાકોરમેં સબ આતે હે મેરીજાન,
ગોમતીમેં વો નહાતેહે;
કરકે વો અસ્નાન તીલક માથેપે લગાતે હે.
ધુમ ધામ કરતે હે સભી નર નારી મેરીજાન,
કાજ દરસનકે આતે હે;
હજારો સેવક લે લેકે પ્રસાદ ચડાતે હે. ૧૩

કવીતા,

કવી સેખ ઉસમાન છંદ બનાતે;
બેચરલાલ હરીકી અસ્તુત સુનાતે.
કાસીદાસ ચરનોમેં સીસ નમાતે મેરીજાન,
કથન પીર કથ લાએથે;
ગંગાબાઇ ઓર બોડાનેકે વો મનમેં ભાએથે, ૧૪

રંગત દુન.

હરદ્વાર પુસકરમાજીમ તુંહે મેરીજાન,
તુ શકતી ઓર શંકરમેં હે;
બ્રહ્મા વીસ્નુ સેશ મહેશ તુ રામેશ્વરમેં હે.
ગોકુલ મથુરાં કુંજગલનમેં તુ હે મેરીજાન,
ઓર તુ ધરનીધરમેં હે;
પારસનાથ ઓર જગન્નાથ ઓર ભુનેસરમેં હે.
ગંગા જુમના સરસ્વતીમે તુ હે મેરીજાન,
તુંહી વો નટનાગરમેં હે;
ફુલમેં હે ઓર ફલમેં બીકછમેં તુ તરવરમે હે.
ચોરાસી સીધ ઓર નવનાથનમેં તુ હે મેરીજાન,
તુ ઝોલી ઓર ખપ્પરમેં હે;

બ્રહ્મા વિસ્નુ સેશ મહેશ તુ રામેશ્વરમેં હે. ૧

ચોક ૧.

રૂપી મુની ઓર હે તુ સંક્રાચાર્યમે મેરીજાન,
વો ઇંદ્રાસન ઇંદરમેં હે;
જમીકે નીચે ફુલકકે ઉપર સીને સીપરમેં હે.
ચમકતા હે તુ બરક ઓર બારામેં મેરીજાન,
દસ્તાસ્તનમે તુ અબરમેં હે;
નેહાં હે ચશ્માકી વોટ ઓર બદરમેં હે.
જોગી જંગમ સેવડેકે અંદર તુ હે મેરીજાન,
તું ખાખીકે બીસ્તરમેં હે;
બ્રહ્મા વિસ્નુ સેશ મહેશ તુ રામેસ્વરમે હે. ૨

ચોક ૨.

નખલ ચમનમેં ઉરીકો હમને દેખા મેરીજાન,
ઓર તુ લીલા ફેરમેં હે;
હે વેરાહે જુલમાતમેં ઓર આબે કાસરમેં હે.
બાલાચમેં લીએ દેખું તનમેં તુ હે મેરીજાન,
તુહી સંગે મરમરમેં હે;
પીર પેયંબરમેં હે તુ ઓર તુ હરહરમેં હે.
વો દમકતા હે યાકુત ઓર લીલમમેં મેરીજાન,
જો તુ લાલે ગોહરમેં હે;
બ્રહ્મા વિસ્નુ સેશ મહેશ તુ રામેસ્વરમેં હે. ૩

ચોક ૩.

ખુબાંમેં ખુબરૂ તેરી સબમેં ખુબી હે મેરીજાન,
તુહી ચશમે સાગરમેં હે;
હે તુ જામખંદામેં ઓર તુ ખુતોંકે ઘરમેં હે.
તેરા નુર દેખા હરેક નુરીમે મેરીજાન,
ઓર તુ શામો સહરમેં હે;
ચોદા તબકમેં હે તુ ઓર જંનતકે ડગરમેં હે.
ઉસમાન કહે ભાગવતમેં ઓર ગીતામેં મેરીજાન,
તુ કુરાંકે દફતરમેં હે;
બ્રહ્મા વિસ્નુ સેશ મહેશ તુ રામેસ્વરમેં હે. ૪

કહા હરીને બોડાના કોનેકે આધીરાત. ૧

કવીતા.

સીતેર બરસ હરકી સેવા કીનીહે;
લાજ બોડાનેકી રખલીની હે.
નાથને વો પુજા બરદાની હે મેરીજાન,
ઈતના સુનકે ઉઠ ધાએથે;
ગંગાબાઇ ઓર બોડાનેકે વો મનમં ભાએ થે. ૨

ચોક-૧.

તુલસીકા બોકર જમને હાથકે અંદર મેરીજાન,
દ્વારકામે વો જાતાથા;
ઉચારકે અસ્તુતી તુલસી બગવતપે ચડાતાથા.
ટુટી ગાડીમેં બેઠકે વો નારાયન મેરીજાન,
સંગ બોડાના આતાથા;
અતી હો દીલમં ખુશી સીસ ચરનોમં નમાતાથા. ૩

કવીતા.

હરી બેઠકર ગાડીકો દુડવાતે;
ચલે વો આધી રાતકો આતે.
ઉનકે પીછે કાબે દોડ ધાતે મેરીજાન,
ગોગતીમં વો છીપાએથે;
ગગાબાઇ ઓર બોડાનેકે વો મનમેં ભાએથે. ૪

ચોક. ૨

હરી નહી મંદીરમેં ઉનકો પાએ હે મેરીજાન,
કહે વો હરીકો લે ગએ ચોર;
પુજારી સબ કહેતા પધારે અપને હરી ઠાકોર.
ગુંગલીયાં રોતી બેસુમાર નર નારી મેરી જાન,
કહાં ગએ હમારે ઠાકોર;
દ્વારકામં મચાયા કેસા કાબોને સોર. ૫

કવીતા.

આયે લીમકે તલે નદાકે લાલ;
કડવી માડી કીનીહે લીમકી છાલ.
આએ ડાકોરમેં સીરી ગોપાલ મેરી જાન,
દીલમેં કાબે પસ્તાએથે;
ગંગાબાઇ ઓર બોડાનેકે વો મનમેં ભાએથે. ૬

ચોક ૩.

ઉનકે પીછે કાળ દોડે આએથે મેરીજાન;
જહાં બેઠેથે ભગવાંને,
બરછી જલમેં ડાલી વહાંથે નંદાકે કાને.
નીકલીથી રૂધીરકી ધાર વો જલ અંદરસે મેરી જાન,
ઓર વો ખલક સબી જાને;
હુવા જબ પાની લાલ લગા બોડાના મબરાને. ૭

કવીતા.

પતરકો કો બોડાનેને શીખવાએ;
સાટે સોના સાડેતીન મન આએ.
સબદ એબોડાનેકે મનમેં બાએ મેરીજાન,
કાએ દીલમેં ધબરાએથે;
ગંગાબાઇ ઓર બોડાનેકે વો મનમેં બાએથે. ૮

ચોક ૪.

બોડાના કહે મહારાજ લાજ રખલીજો મેરીજાન.
મગાયાહે કાંટા તતકાલ;
ગંગાબાઇ દો તોલે જાતેહે સીરી ગોપાલ.
પરછા દીયા ગંગાકો ખાબકે અંદર મેરીજાન,
ફીકર ના કરોકે દીન દયાલ;
ગંગાબાઇ ને કહા વાલી સોનેકી હે સવાવાલ. ૯

કવીતા.

હરીકો જબ જલસે બહાર નીકાલે;
ઓર ઉનકો કાંટેકે અંદર ડાલે.
સોનેકી બાલી રખીથી સવાવાલે મેરીજાન,
હરી ઉપર ઉઠ ધાએથે;
ગંગાબાઇ ઓર બોડાનેકે વો મનમેં બાએથે. ૧૦

ચોક ૫.

કાબોંકો હરીને કહા જો યું સમજાકર મેરીજાન,
દવારકાં જાવો નરનારી;
મંદીરપે રોતેહે બાર કાગ એ બનવારી.
બાદ છ મહીનેકે ધુમ ખુદવાના મેરીજાન,
હો ગુતને બરે પુજારી;
તલાવ અંદર મુરતી નીકલેગી દસ અવતારી. ૧૧

બેહરૂં લંગ.

ઉસવે નાજ અંદાજ દીખાકે અબસ પરીરૂને મારા;
જુલ્ફને મારા મુઝે ઉસ સનમકે ગેસુને મારા. ટેક.
રોયા કીયા હીજરમેં યારકે ઉસકે તસુવરને મારા;
બુતાંને મારા સીતમ કર કરકે સીતમગીરને મારા.
મતાએ દીલ અપના બેચતા હું બવખ્ત દીલબરને મારા;
શીજુને મારા નાગહાંની વો શીતંગરને મારા.
નજર ગઇ ગેસુકી તરફ તો હોશાલે અઝરૂને મારા;
જુલ્ફને મારા મુઝે ઉસ સનમકે ગેસુને મારા. ૧

ચોક ૧.

કે અસલે હસતી હે એ નાબુદ ઈયા કીસમતને મારા;
જહાંને મારા હારે ફાનીકી રેહલતને મારા.
પેહરોંમેં છાલે પડે મુઝે વો સનમકી નકમતને મારા;
નાજને મારા અદાને ઉસકી ઇશારતને મારા.
ખુબાંને દીખલાકે ખુબી અબસ ખુબરૂને મારા;
જુલ્ફને મારા મુઝે ઉસ સનમકે ગેસુને મારા. ૨

ચોક ૨.

હુવા શોર યે જીનુકા બરપા શોખી શરારતને મારા;
નુરને મારા વો નુરે રૂખકી નજારતને મારા.
એક મુદતસે હું મેં નીમજાં શોકે સબાહતને મારા;
કેસકો મારા ઉસી લેલાકે હીજરતને મારા.
શીરાહુ કુબેકુ ભટકતા ઉસકી જુસ્તજુને મારા;
જુલ્ફને મારા મુઝે ઉસ સનમકે ગેસુને મારા. ૩

ચોક ૩.

શેખ કાશમ ઉસ્તાદ તેરી રંગીન ઇબારતને મારા;
અદુકો મારા નાગહાં તબકી હરારતને મારા.
બીજલ હુવે મુદઇ ફસી પીરૂકી રીવાયતને મારા;
ફલકકો મારા ખુદબેખુદ ગમકી હીકાયતને મારા.
ઝવેરસીંગ કહે દુશ્મનકો ઉસગાંકી ગુફતગુને મારા;
જુલ્ફને મારા મુઝે ઉસ સનમકે ગેસુને મારા. ૪

બેહુર લંગ.

ઇધર બીલા ગેંદા હજારા ઉધર કલી આનારકી હે;

ઇધરકો પીનહાં બસી આંખોમેં સુરત યારકી હે.
ઇધરકો ખીલા ગુલાબ ગુડહલ ઉધરકો ખીલાહે સુમઃબુલ;
ઇધરકો મરવા ઉધર દોના ઓર ઉધર ખીલા ફુલહુલ;
ઇધરકો ખીલા હુવા કેવડા ઉધર ચંબેલી ચંપા ગુલ;
ઇધરસે ખીલી નસ્તરી ઉધર ચેહકતે હે બુલબુલ.
ઇધરસે ગુફ્તે ચમનમેં ગુલ હે મેગન ઉધર ગુલજારકી હે;
ઇધરકો પીનહાં બસી આંખોમેં સુરત યારકી હે. ૧

ચોક ૧

ઇધર મોતીઆ ખીલા હુવા ઓર ઉધરસે ખીલા ગુલેમદન;
ઇધર નશતરન ખીલી ઓર ઉધરકો ફુલા ગુલસોશન.
ઇધરકો ખીલા હુવા માધરા ઉધરકો ખીલા બેદે ખતન;
ઇધરસે દેખા ઉધર આબાદ ગુલોંસે હે ગુલશન.
ઇધર ખીલા આશમાન ઉધર દેખી જો શીકલે દીલદારકી હે;
ઇધરકો પીનહાં બસી આંખોમેં સુરત યારકી હે. ૨

ચોક ૨.

ઇધરસે ખીલા હુવા બબુના ઉધરકો ફુસ્લે બહારકી હે;
ઇધર માલતી ખીલી ઓર ઉધરકો કેસર પ્યારી હે.
ઇધર કેતકી ગુલમદી ઓર ઉધર ગુલોકી કયારી હે;
ઇધરસે ખીલી જુઈ ઓર ઇધર એલચી ન્યારી હે.
ઇધર ચસ્મે નરગીશકો દેખ ચુબ ગઇ નોક તલવારકી હે;
ઇધરકો પીનહાં બસી આંખોમેં સુરત યારકી હે. ૩

ચોક ૩.

ઇધર ખીલાહે ગુલલાલા ઓર ઉધરકો હે બુલબુલ રેહાં;
ઇધરકો ખોલી ગુલેદાવદી ઉધર સુમબુલ સાયા.
ઇધરકો ગુલે અબ્બાસ અરગવાં ઉધરકો હે સુમબુલ પેચાં;
ઇધરકો ખોલી ગુલે જાફરાં ઉધર હે ગુલખંદા.
ઇધરસે ઉસમાં રગત ફક હોગઇ નરગીસ બીમારકી હે;
ઇધરસે પીનહાં બસી આંખોમેં સુરત યારકી હે.. ૪

સમાપ્ત.